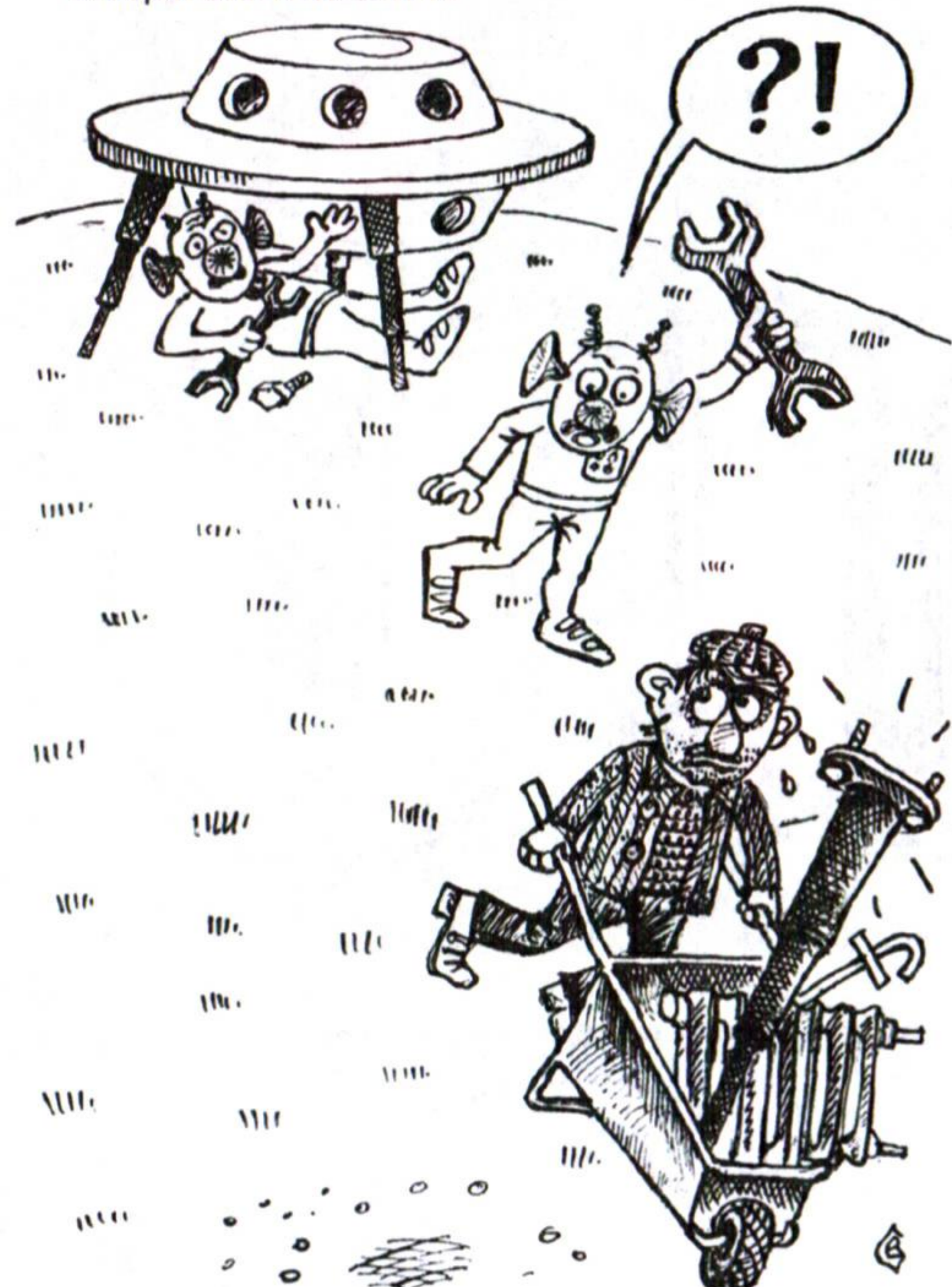

переш

Микола КАПУСТА

ДУМКИ ВГОЛОС

- ◆ Чим більше людей обслуговує державну машину, тим гірше вона працює.
- ◆ Мінздорів переконує, що куріння вкорочує життя. Дивлячись на кількість курців у нашій країні, мимоволі доходиш висновку, що ніхто не хоче довго жити.
- ◆ Верхи за все відповідають? То спробуймо з них спитати за скоєне ними.
- ◆ Тільки потрапивши на базар, курка зрозуміла, як вона себе недооцінювала.

Іван ТОКАРЧУК.
м. Камінь-Каширський.

— Шановний, ви, мабуть, їли продукти з ГМО?

ЗАПИТАННЯЧКА

- Купити клепок чи продати бочку?
- Подати сигнал тривоги чи дочекатися сигнальника?
- Який карась щасливіший: той, що у сметані, чи викачаний у сушарях?
- Умови співпраці чи правила взаємообдурювання?

Юрій БЕРЕЗА.
м. Рівне.

БЕЗ ЗАРПЛАТИ

Більше сорока п'яти тисяч жителів Луганська за останні п'ять років не одержали жодної копійки зарплати. Це за офіційними даними. Невесела статистика.

Серед тих, хто так довго офіційно сидить без заробітної платні — 477 засновників підприємств, 229 дирек-

торів, 217 головних бухгалтерів...

Якщо перший факт викликає сум, то другий — іронічну посмішку.

ЗАМІСТЬ КОРІВ — ПАЛЬМИ

Нинішній уряд, як і усі попередні, запевняє, що у сіль-

ському господарстві — наш порятунок, що у світі відчувається нестача продуктів, і Україна має скористатися цим. А як вона може використати цю можливість, коли, приміром, поголів'я корів у країні щодня зменшується майже на 300 голів. Сьогодні вершкове масло і згущене молоко все частіше виготовляють із пальмової олії.

— Кажуть, ця агрофірма процвітає. Як їм удається?! А рейдерство?
— Вони орендували групу десантників і кілька ракетних установок.

— Яке чудове слово — воля! Так от, ви всі вільні.

То, може, замість корів у нас збираються вирощувати пальми? А що — ще кілька років глобального потепління і клімат дозволить...

БОРГИ

Ми знову стоїмо з простягнутою рукою перед Міжнародним валютним фондом.

Хоча, як підрахував експерт фінансів Віктор Пинзеник, уже сьогодні кожен українець винен по 10 тис. гривень за взяті владою кредити.

ДІТИ, ДІТИ

Тепер суди завалені позовами дітей війни, які до-

биваються передбаченої законом доплати до пенсії. Але закон є, а грошей нема.

І навіть, якщо громадяни й одержують позитивне рішення суду першої інстанції, то апеляційні суди можуть роками не розглядати цих справ.

Отак «турбота» перетворилася на знущання.

НЕПРИСТОЛЬНІ ГНОМИ

«Підійди-но ближче», —
Мовив Кулацише.

Де вовк за мудреця,
Пропаша там віця.

Банківські будівлі —
Пункти відгодівлі.

Сказане прямо у вічі,
Буде прямішим удвічі.

Вже й так у золоті магнати,
Та від казни не відігнати.

«Нам поклоняється й пророк», —
Сказав розв'язаний шнурок.

Кіт мовив: «Солов'їв
Я слухав би і їв».

Міняються ери, епохи,
А ми не змінилися нітрохи.

Василь ПРОСТОПЧУК.

м. Пуцьк.

* Гнома (гр.) — короткий, віршований вислів-повчання; афоризм.

ДЕРЖАВНИЙ

РЕКЛАМА

«Купуйте батарейки «Депутат»!
Батарейки «Депутат» ніколи не ся-
дуть!»

ПОРАДА

Якщо хочете, щоб у вашого чоло-
віка були гроші, не забирайте їх у
нього.

ЗАКОНОМІРНІСТЬ

Є багато суто чоловічих захоп-
лень: футбол, риболовля, лазня. І
чим далі чоловік від дружини, тим
менше все це нагадує футбол, ри-
боловлю, лазню.

НОВИНИ КУЛЬТУРИ

Оскільки «зірки» вітчизняної ес-
ради співають «під фанеру», то гля-
дачі почали приходити на концерти
із записами оплесків.

Зібрав Євген П'ЯТКІВСЬКИЙ.

Олексій КОХАН

О.Р.

ДОЛІ НЕ ОБМАНЕШ

Бувальщина

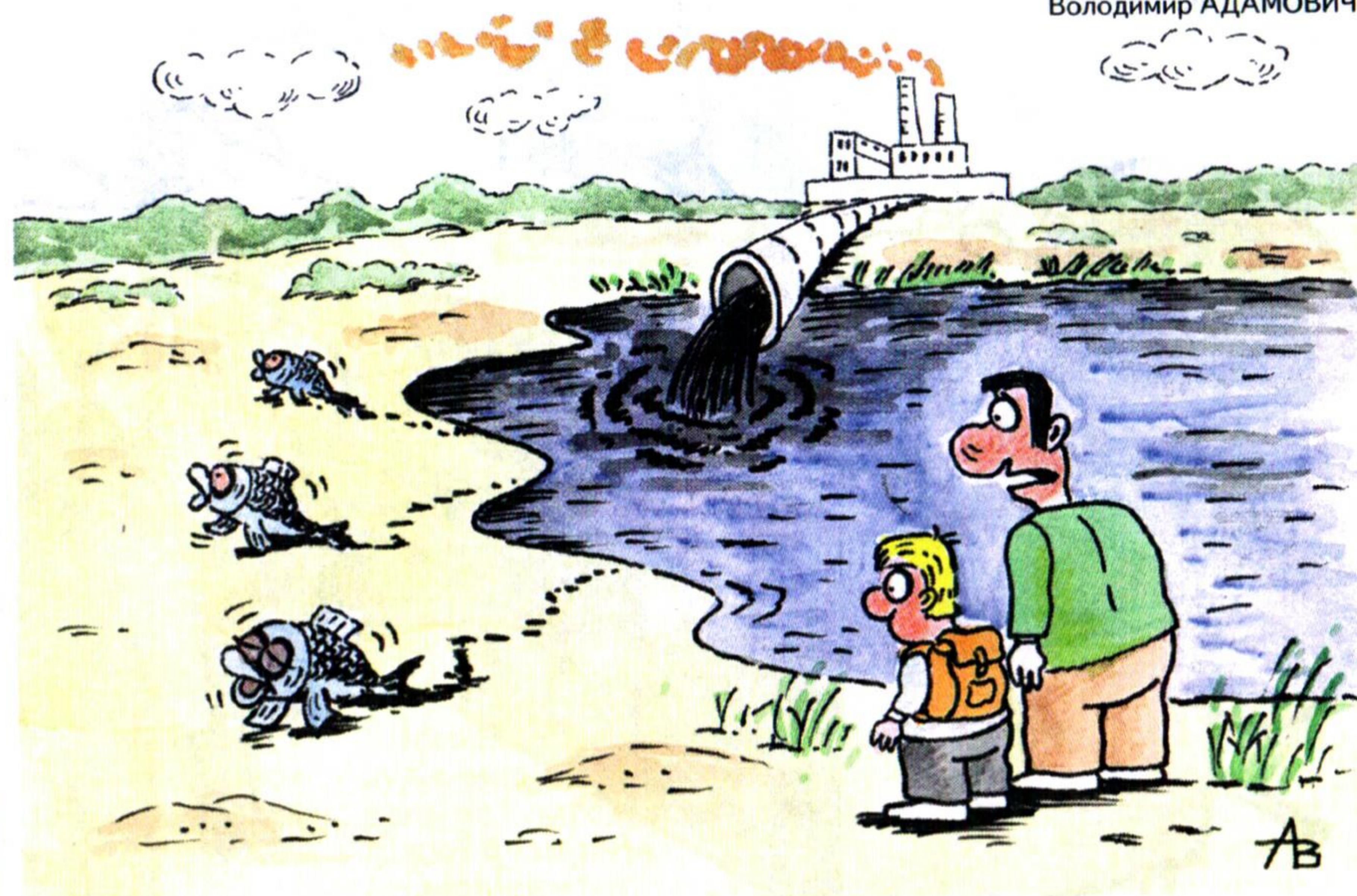
- Ти чула? Зоську схопив той, як його... що серце...
- Інфаркт?
- Ага! Він.
- А що сталося? Така ж ще молода жінка, ніколи не хворіла...
- Та поїхала до доньки в місто на Великодні свята... Зять у неї з отих, нових... Узяли її з собою в оте, ну як його... де на гроші грають...
- Казино.
- Ага. Сіла вона за столик

грати, ну в оте... ну як його? Часто в кіно по телевізору показують...

- Рулетку?
- Певно. Грає, грає — нічого не виграє... «На яку ж то цифру поставити?» — вголос подумала вона. — «Ставте на свій вік», — мило усміхнувся мужчина, що сидів поруч за тим столиком. Зоська поставила. А як глянула на цифру, яка виграла, — враз обм'якла та й сповзла на землю.
- А то чо'?
- Поставила, бач, на цифру тридцять, а випала цифра сорок п'ять, акурат її вік.

Данило СИВИЦЬКИЙ.

с. Мшанець
Теребовлянського району
на Тернополі.

— Тобі ж, синку, казали в школі, що життя зародилося у воді, а потім вийшло на сушу.

Олег ГУЦОЛ

Вадим СИМИНОГА

— Я переконаний, що і з цією задачею наша партія справилась!

Сатиричні МІНІАТЮРИ

ФУТБОЛ

Горюю нині безутішно,
Національний дух зів'яв.
Програла наші негри — їхнім...
І не дивився б, аби знав!

ОБСКОЧИМО

Неясно нам, як бути далі —
Закони в нас недосконалі.
І, мабуть, декого потішить,
Якщо закони стануть ліпші.
Та потім знов — навперегони
Обскочимо й нові закони!

ВІДВЯЧНОГО БІЗНЕСМЕНА

Цілий тиждень він Бога просив
В крупній справі йому посприяти.
І, розщедрившись, проголосив:
«Даю тридцять процентів відкату!»

Павло СТОРОЖЕНКО.

м. Полтава.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

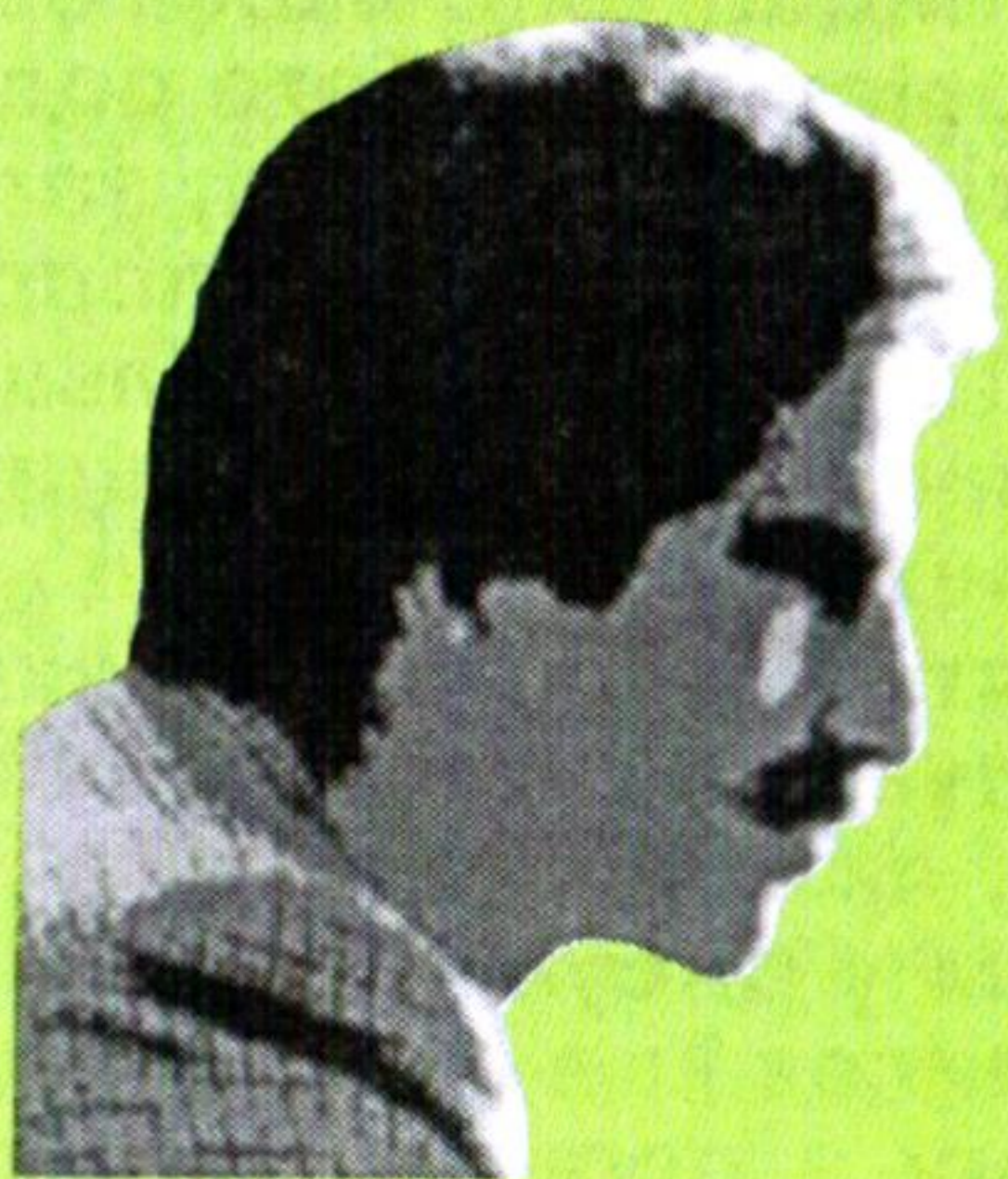

— Це моя, сучасна, трактовка «Отелло».

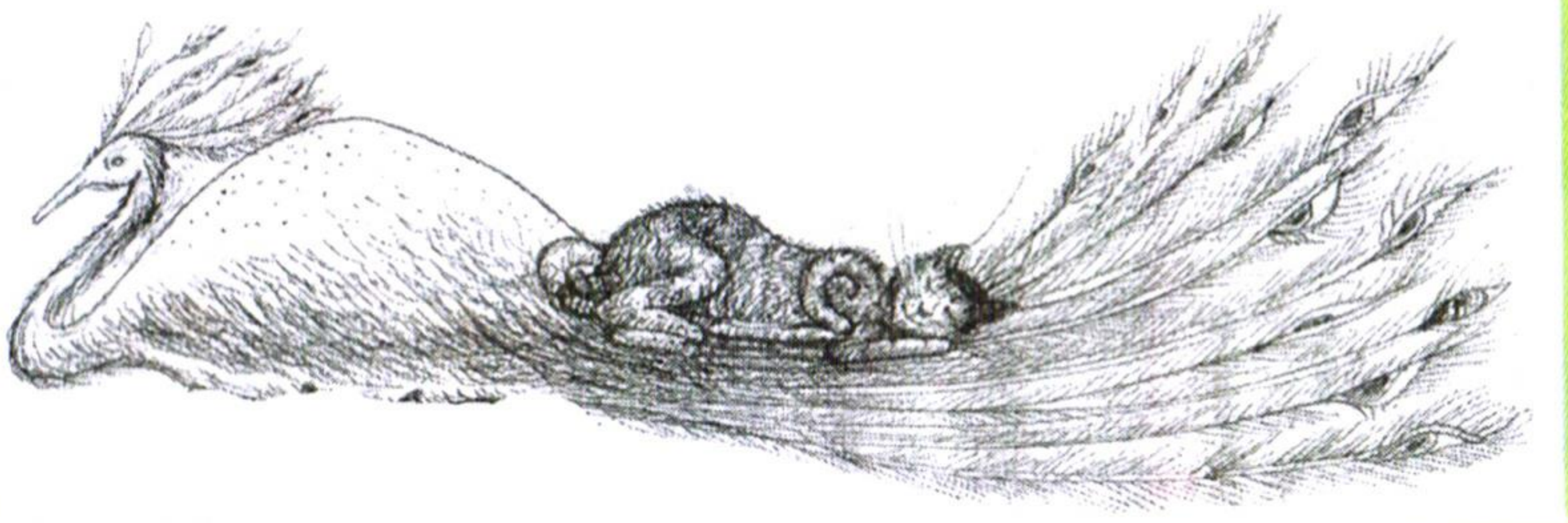
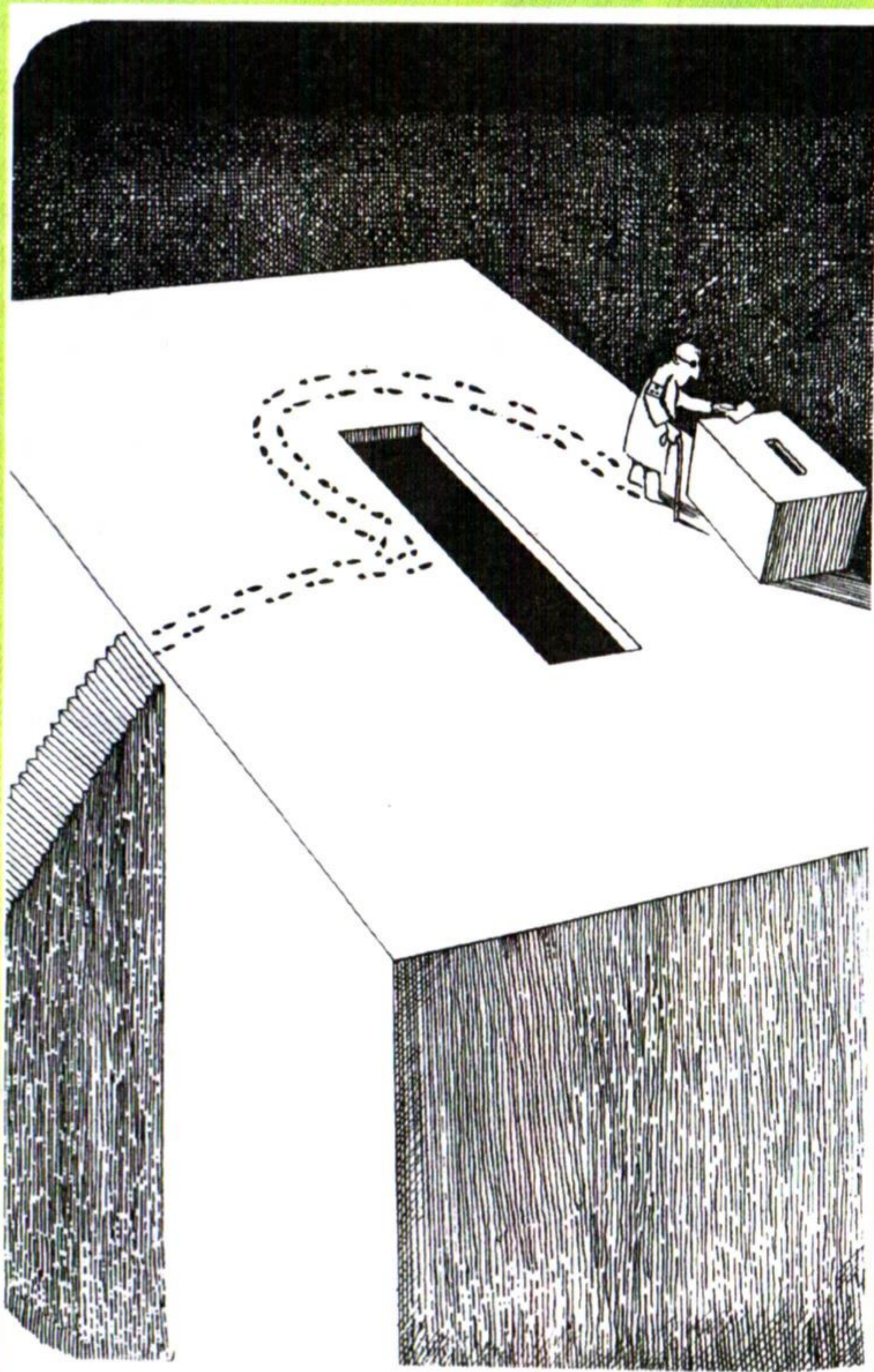
- ◆ Практичний швидше тебе продасть.
- ◆ Важко бути чесним перед чесними — заздрість і конкуренція!..

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

НАШ ГІСТЬ

Сьогодні у нас гостює іранський художник-карикатурист Алі ДІВАНДАРІ. Він учасник і лауреат багатьох міжнародних конкурсів сатиричної графіки. «Нехай читачі відомого не лише в Україні «Перця» завжди будуть при доброму гуморі!» — побажав художник.

СКРИВДЖЕННИЙ МАРКІЯН

Автори численних туристичних довідників число львівських вулиць подають якось непевно: один пише, що у місті їх приблизно 1350, інший називає цифру на сотню-другу відмінну.

Думається, що всі ці неточності та похибки йдуть не від неповаги до туристів, а од потягу до обнов. От узяти хоча б нинішню вулицю Староєврейську. Давно-давно на ймення вона була Старозаконна; частина її якось навіть називалася «На тортурах», позаяк тут у вежі жив із родиною і трудився міський кат; потім іще разів зо п'ять міняла наймення, аж поки за радянської влади дістала не дуже-то ясну для місцевого люду назву Фрунзе.

Це я до того, що назви вулиць, площ, провулків, проспектів і т. ін. у місті часто змінюються, і так само нерідко старі й нові назви плюсуються. Таким чином їх число на певний час зростає, позаяк паралельно ходять різні назви. Я сам, приміром, із рік почувався олігархом — жив водночас за трьома адресами. Це при тому, що вікна моєї «хрущовки» увесь той час виходили на той же скверик із сорочим гніздом у центрі.

А от у Личаківському районі міста, а точніше — на Майорівці, кілька десятиріч люд човгав по такій собі, як вважалося, Тупіковій. Уже в самій назві вгадувалося, що то не бульвар; до того ж щось

у тій назві (мо', оте «І» посередині) спонукувало думати, що тут не обійшлося без запозичень із іншомовних словників.

Спеціальна комісія із перейменувань усе добре зважила, і за її рекомендацією міські райці прийняли рішення. Новій назві надали національних ознак і рідного звучання — Тупікова перейменувалася на Глухий Кут.

Та людям важко догодити. За якийсь час із того закутка почулося ремствування. Де-хто з особливо невдоволених дійшов до того, що з'ясував походження ліквідованої назви. Вона зовсім не означала краю світу: так називали вулицю на честь якогось воєначальника, генерала Тупікова, а не через глушину.

Як на мене, то не тільки стара, а й нова назва не для втіхи. Особливо побивається мій знайомий Маркіян. І цього молодого завзятого можна зрозуміти. Саме через те, що місце його проживання — Глухий Кут, із ним не захотіла мати справи потенційна наречена, яку Марко відшукав на панелі інтернету. А вдало продати чи обміняти житло він не може — фізичні особи не хочуть, аби знайомі думали, що вони переселилися у ліс до ведмедів.

Володимир ПАЛЬЦУН.

м. Львів.

Увага!
Увага!
Увага!

Ви не забули передплатити журнал «Перець» на II півріччя?
Поспішіть на пошту або зверніться до листоноші сьогодні!
Передплатна вартість «Перця» на II півріччя така:
на 6 місяців — 32 грн. 82 коп.
на 3 місяці — 16 грн. 41 коп.
Індекс 74393.

У роздріб журнал надходить в обмеженій кількості і коштує майже удвічі дорожче, ніж за передплатою.
Будьте з «Перцем»!

УСМІШКИ З КОНВЕРТА

ПАМ'ЯТНИК

Бувають дні, коли ти — голуб, і бувають дні, коли ти — пам'ятник.

ПРИЙОМ ДО РАЮ

— Господе, тут до тебе атеїсти.
— Скажіть їм, що мене немає.

ЛЕДАЦЮГИ

В одному селі чоловіки посперечалися, хто з них найледачіший. Запізли на скирту соломи, підпалили її і лежать собі. Коли полум'я обхопило по боках скирту, чоловіки один за одним почали зістрибувати на землю. Ось уже майже уся скирта горить, але на ній залишилося ще два куми. Гаряче. Один не витримує і гукає: «Пюди, рятуйте!» А другий півниво позіхнув і каже: «Остапе, гукни й за мене. У мене вже теж штани димлять.»

Надіслав Володимир КОСАР.

с. Діброва
Роменського району на Сумщині.

ЩО РОСТЕ

Судячи з того, що жителі міст їдять на своїх дачах, вирощують вони тільки шашлики.

ТРЕБА БУЛО

Розмовляють двоє олігархів:
— Семеновичу, ти для чого вранці лікєро-горілочаний завод купив?
— Та голова після вчорашнього розколювалася...

У ЛІКАРНІ

— Найкращі ліки від усіх хвороб — гроші...
— Лікарю, выпишіть рецепт!

Надіслав Ярослав ТОВЧА.

м. Корєць
Рівненської області.

УСЕ ПРАВИЛЬНО

Баба шепоче дідові:
— У нас, мабуть, будуть діти...
— Аякже! — відповідає дід. — Завтра ж пенсію одержуємо...

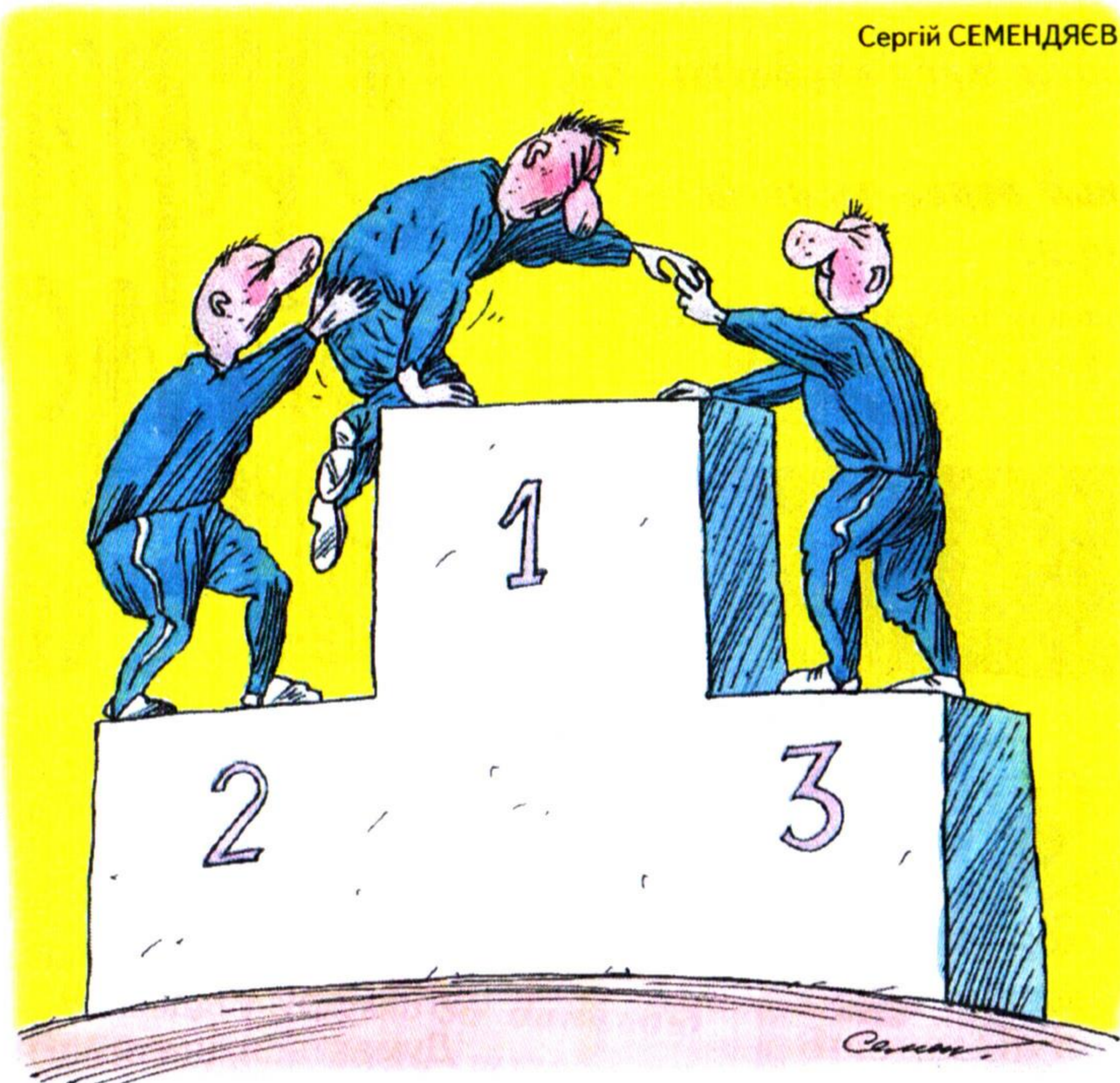
МАШИНА

В автосалоні чоловік довго ходить навколо «Майбаха».
Консультант запитує його:
— Вам, може щось підказати?
— А скільки в його багажник мішків картоплі влезить?

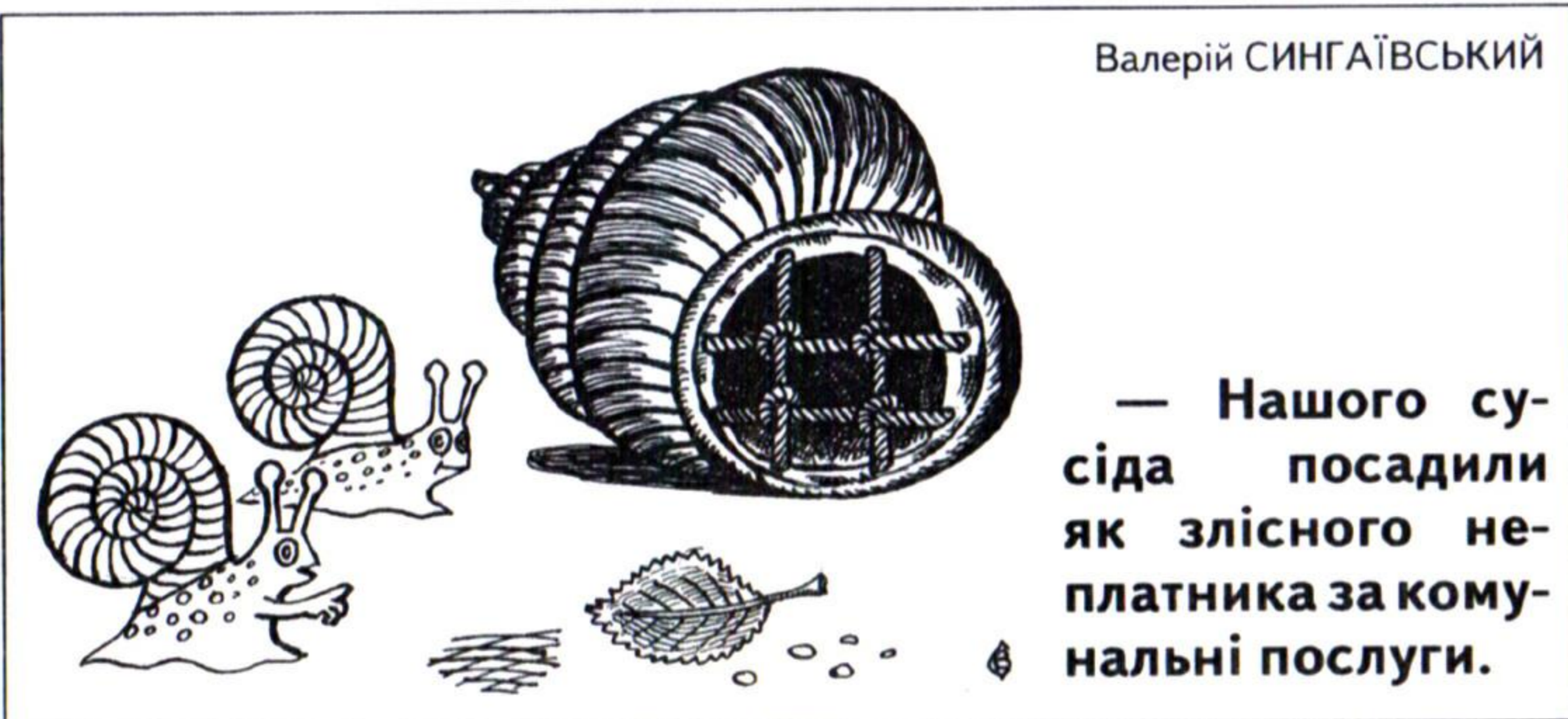
Надіслав Микола ГРИЦЕНКО.

м. Недригалів
на Сумщині.

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Нашого сусіда посадили як злісного неплатника за комунальні послуги.

КОРОТКО КАЖУЧИ

● Щоб бути на висоті, не обов'язково залазити на дерево.

● І один у полі воїн — сучасний фермер.

Василь МОМОТЮК.
с. Росопшани
Чернівецької області.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

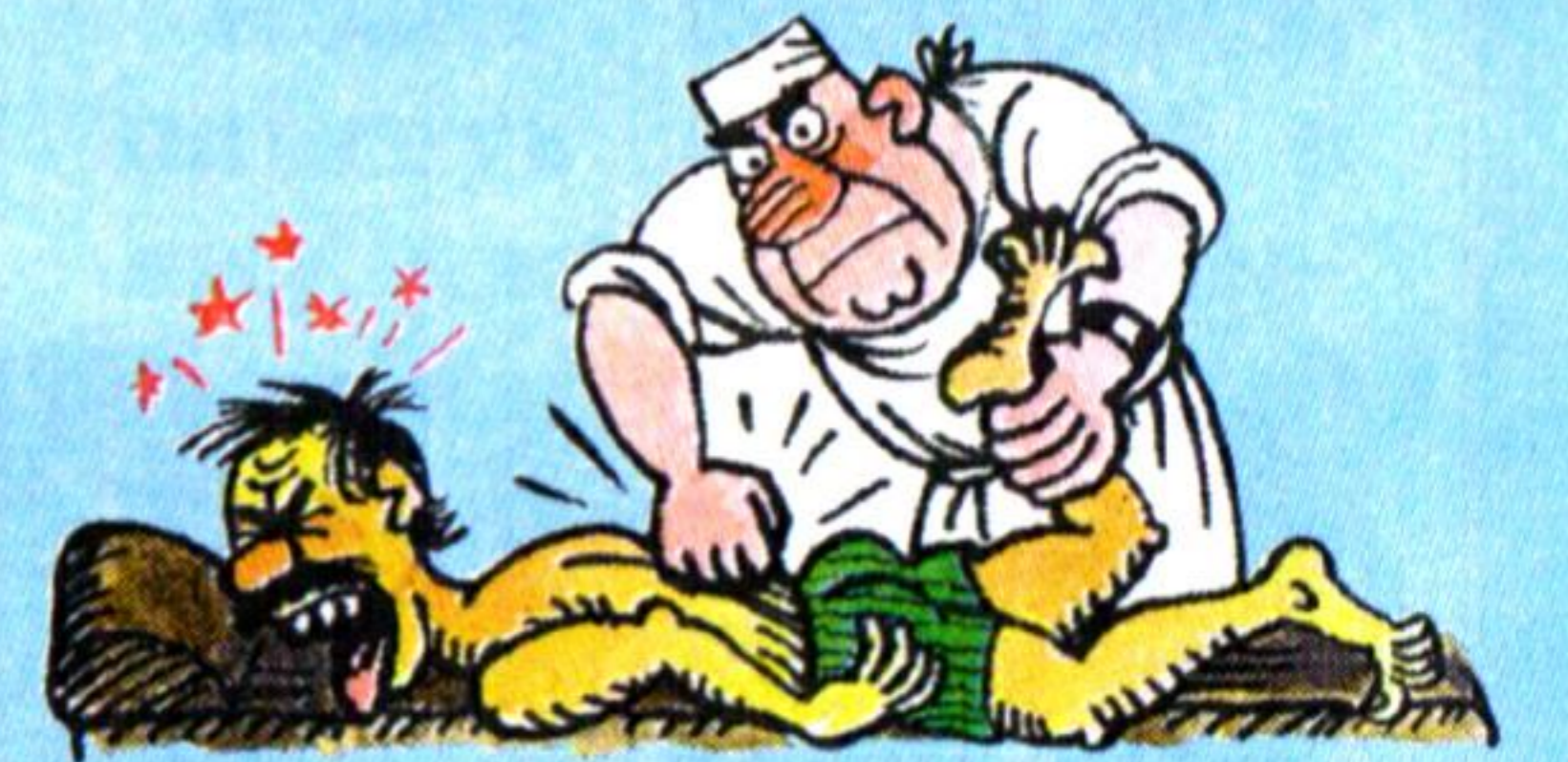

Випустили.

Діло

Костоправ Афіноген Урюк-Волосатий мав велику практику: лікував руками, а тих, хто не міг до нього приїхати, — письмовими рекомендаціями. Якось одержує він звістку, що його родич присмерті: лікарі кажуть, залишилося йому часу тільки попрощатися. Тиждень — не більше. Невиліковний. Афіноген відповідає: приїхати, мовляв, не можу, зайнятий. Але, за звичкою рекомендувати, написав кілька порад, як спілкуватися з помираючим у ці сумні дні. Після цього написав іще одного листа — хворому з поперековим остеохондрозом: як його лікувати. Написати він то написав, але конверти переплутав. Бо дуже був утомлений. Ось через кілька днів одержують Афіногенового листа його скорботні родичі:

«Незважаючи на те, що він у вас довго лежить зовсім не рухаючись, піднімайте його з ложа і несіть на тверду кушетку. Не все втрачено! Поверніть його на живіт. Почніть із погладження і легкого поплескування. Пацієнту приємно, він мовчить. Посилуйте тиск на хребет кулаками. Ось тепер він закричить. Не лякайтесь, це нормально.

Зцілення

ГУМОРЕСКА

Тисніть на нього, різко згинайте суглоби, потім знову легкий масаж. І так кожен день протягом місяця. Диво має статися. Він підведеться».

А близькі хворого остеохондрозом одержали:

«Ну що ж, раз такі справи — за-

мовляйте музику. Та не яких-небудь лабуків, а професіоналів із симфонічного оркестру, гроші я висилаю. З боєм у серці вдягайте його у все чисте. Вузол краватки не затягуйте. Щодо відспівування: прослідкуйте, щоб усе було без халтури, щоб піп не поспішав і псалми співав для душі, що відмучилася, з почуттям. І покладіть йому на груди квіти від мене. Ваш Афіноген.»

І що ви думаєте? Що сталося, по-вашому? А для того то й уся розповідь, як усе дивно обернулося. Одержує Афіноген відповідь родичів:

«Так ми й зробили, Афіногене, як ти написав. Уже майже не дихав наш родич, уже мужики побігли горілку на поминки купувати. Ну, ми з ним і зробили, як ти велів, пом'яли добре. По-

здоровів. Горілку поминальну з мужиками п'є! Правда, не закує, жувати ще слабкуватий. Тобі велів кланятися.»

І від близьких пацієнта, котрий хворів на поперековий остеохондроз, невдовзі лист надійшов: «Виконали всі ваші накази, лікарю. І, знаєте, як тільки біля ліжка хворого дуже дорогий оркестр грянув прощальний марш Шопена, та попа страдалець побачив, весь аж затрясся, і піт його пройняв. А після того як квіти йому на груди розкидали, як закричить: «Хороните мене, сучі діти?! Не вийде!» І з ліжка як підскочив, наче й хвороби не було! Нині навіть на роботу влаштувався! Плює на нас, і вас обзиває недобре, та ми раді — бо пластом лежав! Так його ваш психологічний метод вразив і виликував. Гроші за оркестр, за попа, плюс гонорар із вдячністю висилаємо!»

Авторитет Урюк-Волосатого, або ж, як тепер кажуть, — рейтинг, із того часу так піднявся, що й підступитися до нього не можна. Із самісінького ранку до його оселі неймовірна давка. Спеціаліст!

Едуард УГУЛАВА.

м. Севастополь.

Валерій ЧМИРЬОВ

— Ой, яка в тебе, Машо, гарна помічниця підрос-тає!

Микола КАПУСТА

Сергій ФЕДЬКО

Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

Микола КАПУСТА

ЗА НАС...

Біля трибуни гвалт, ажітаж. Доходить до правдивої халепи: Самі себе беруть на бордаж Розгнівані, розбурхані нардепи — Той за краватку, той за петельки... Вовтузяться, як русичі та обри. Ну де ви ще побачите таких Непримиримих, отаких хоробрих?! Вже й до недоторканих он облич Доходять ті чи інші з кулаками!.. Не поспішай, міліцію не клич, У мирові не суньмось ми із вами. Бо це ж за нас іде у бій братва — Пани нестримні, буйні та шалені — За нашу правду, віру, за права, За наші гроші — у своїй кишені.

Микола ПЕТРЕНКО.

м. Львів.

Володимир АДАМОВИЧ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Грішний, батюшко, хабарі беру!
— Каєшся?
— Каюсь — і беру...

Анатолій ГАЙНО

— Ех, Сірко, обійшла нас доля породю...
— Свобода, Рярко, — над усе!

Валерій МОГИЛЬНИЙ

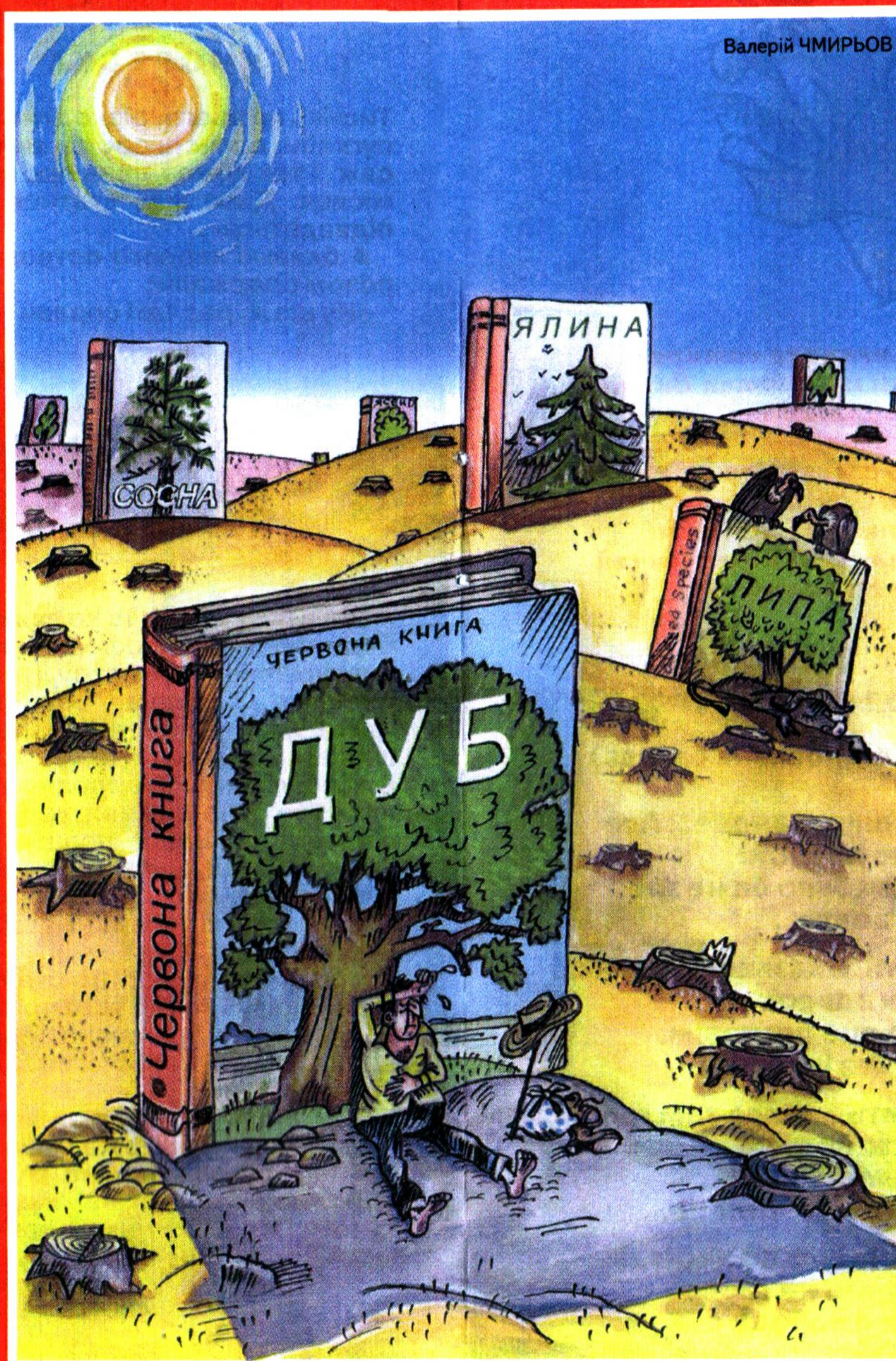

Олег СМАЛЬ

Вісник із перцем

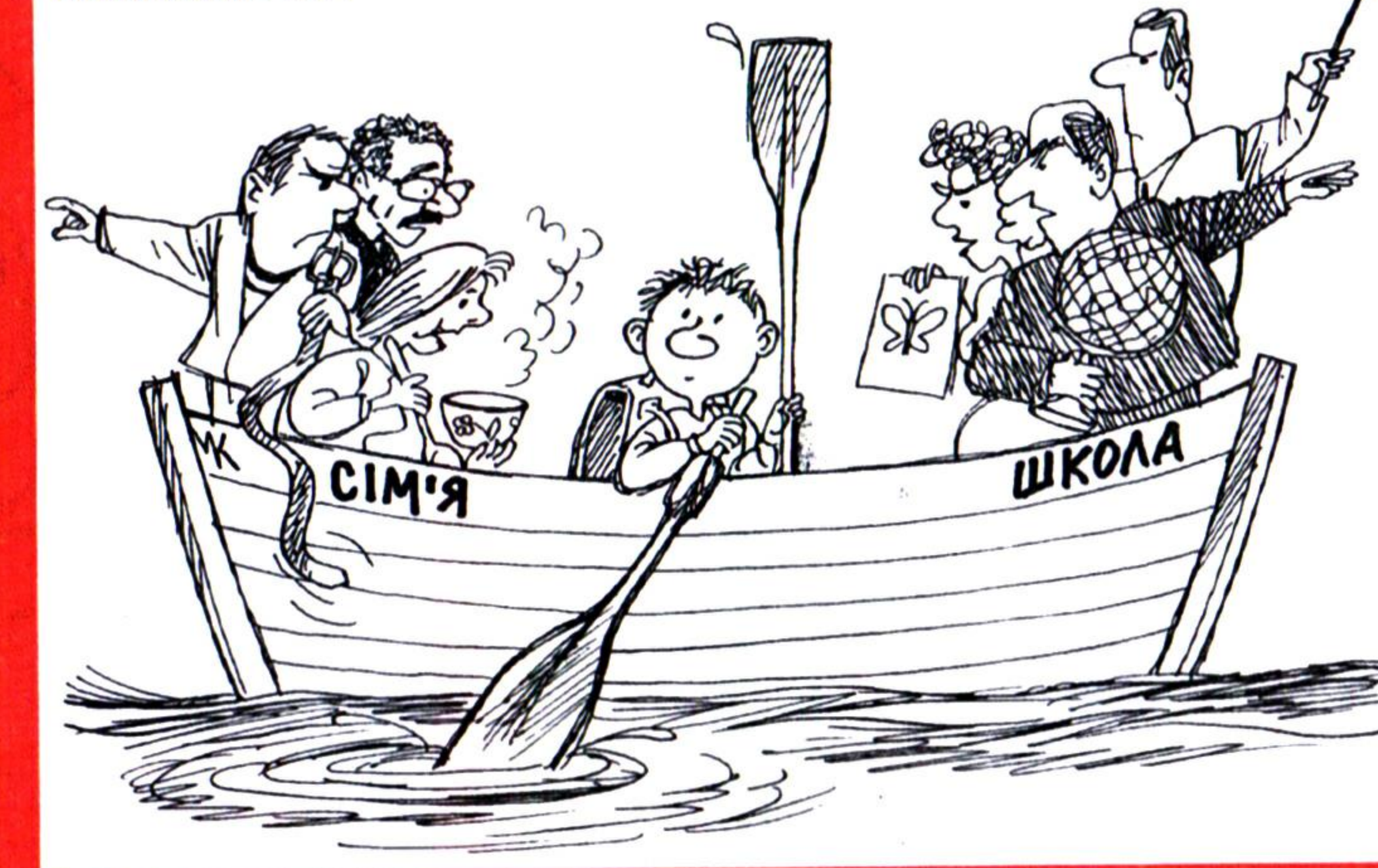
Валерій ЧМИРЬОВ

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

— Я ж тобі ка-
зав: сьогодні са-
нітарний день.

Микола КАПУСТА

Василь ФЛЬОРКО

Володимир СОЛОМАСHENKO

— Браво! Он і наш кінь біжить!

Анатолій ВАСИЛЕНКО

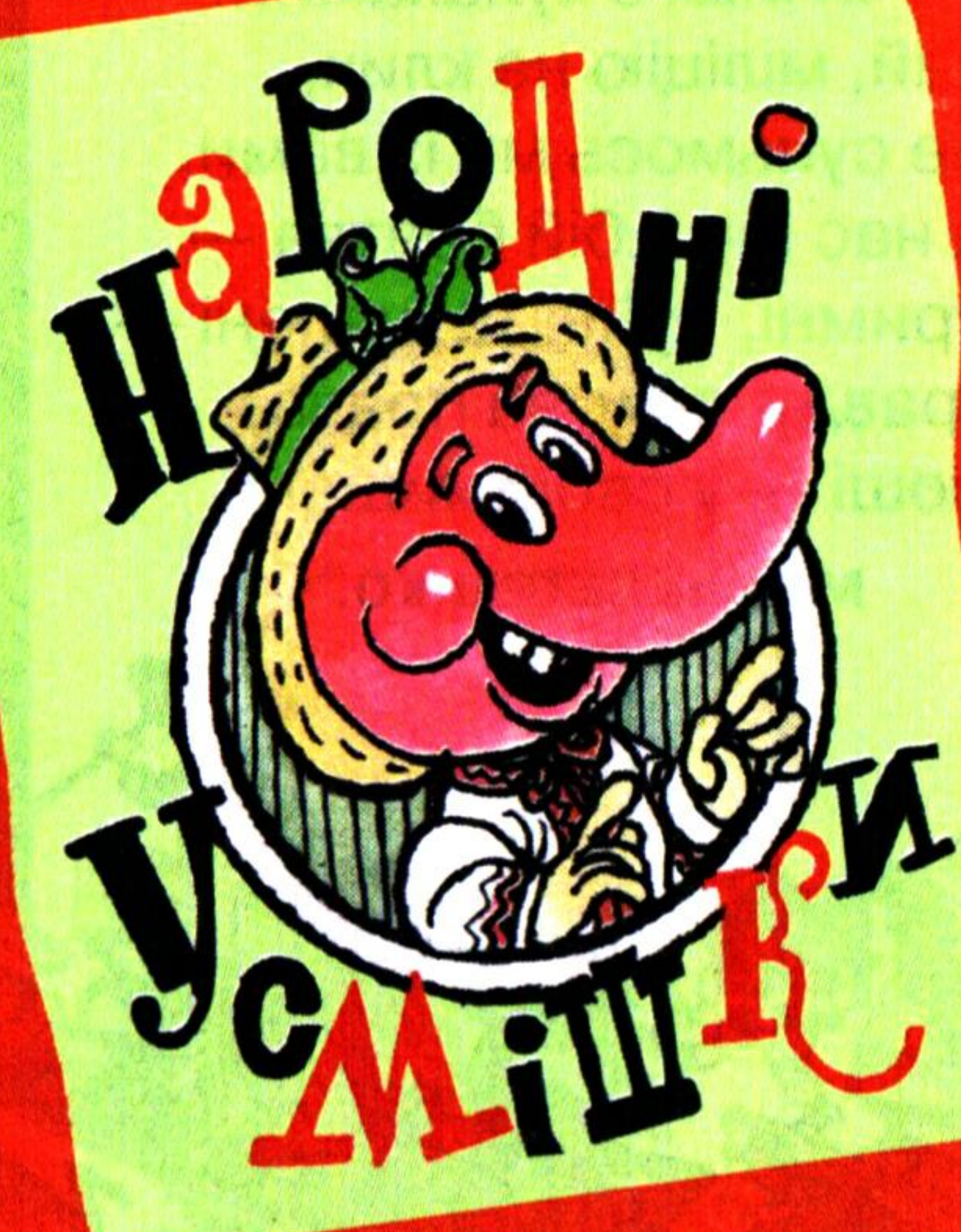
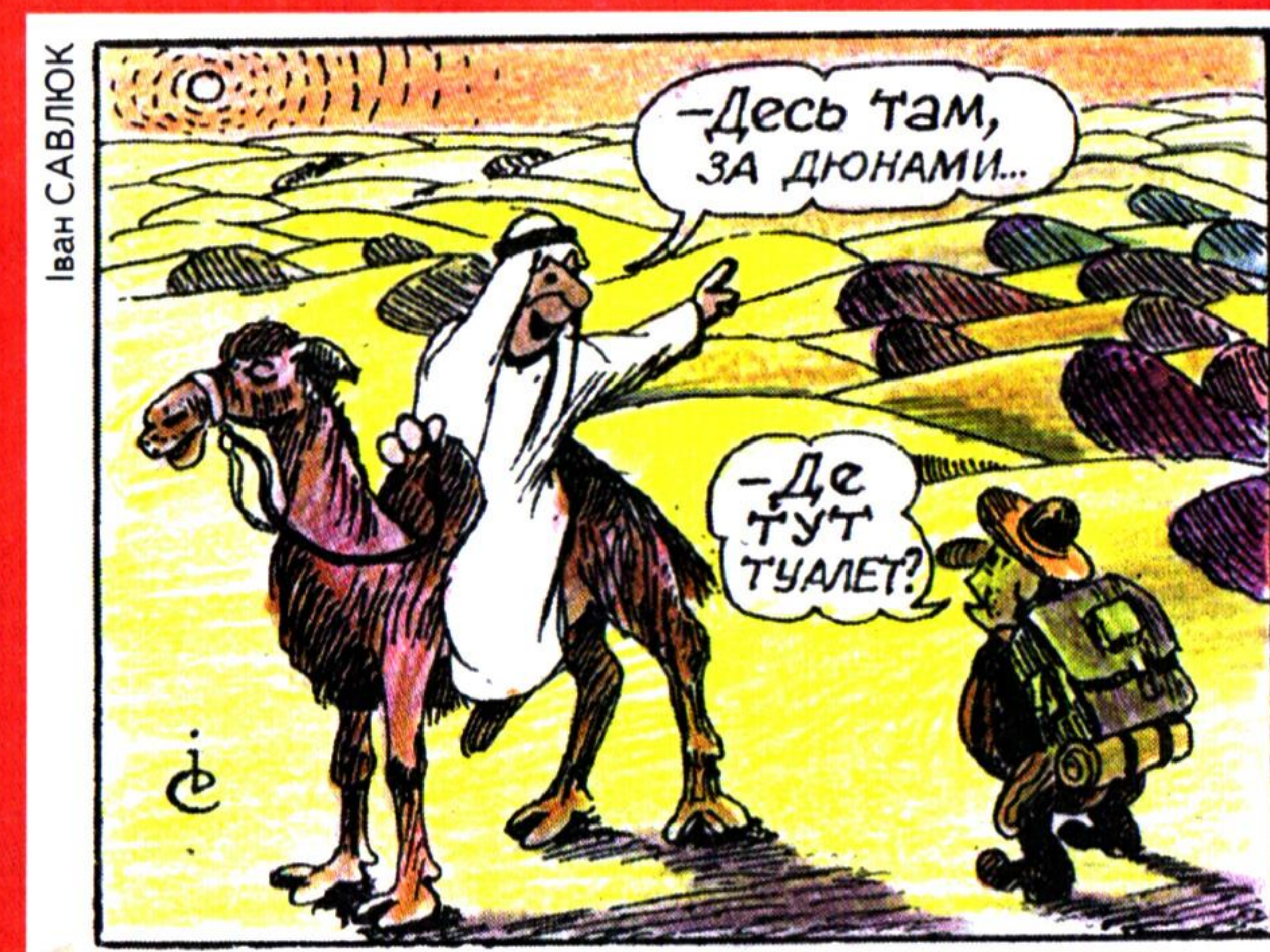

— Поглянь, по-моєму, у Семена
самогонний апарат на горіщі.

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Іван САВЛЮК

ФАНТА
Чоловік заходить у магазин і просить продавця:
— Будь ласка, пляшку горілки і фанту.
Через деякий час приходять знову:
— Дайте пляшку горілки і фанту.
На третій раз:
— Мені пляшку горілки і кока-колу.
Продавець запитує:
— А чому ж не фанту?
Чоловік хитає головою:
— Шось мені від тої фанти недобре...
Почув і записав
Анатолій ШЕРБАК.

ПАНИ
Розмовляють су-
сідки:
— Як на су-
ботник кличуть,
так ми для них —
товариші!
— Ага! А як ціни
за комунальні
послуги лупить,
так ми — пани!
Почув і записав
Людмила БОЙКО.
м. Одеса.

ЖАХ
Учора по телевізору передавали, що одна
жінка померла від того, що насіння швидко
пускала.
— Вдавипася?
— Ні, захлинулася олією.
ТРАБІЖ
— Сашко, що з тобою?
— Та що!.. Напали, побили, гроші забрали...
— Ти їх хоч запам'ятав?
— Та що там рідну жінку запам'ятовувати?!
Почув і записав
Григорій ЧЕРНИШЕНКО.

НЕ ГЛУХА
— Бабусю, чуєте, дай-
те п'ять гривень!
— Га?!
— Дайте п'ять гри-
вень!
— Га?!
— Дайте десять гри-
вень!!!
— Так ти ж, онучку,
п'ять просив.
Почув і записав
Микола ГАЕНКО.
с.мт Веселе
на Дніпропетровщині.

У СУДІ
Суддя:
— Вас звинувачують у тому, що ви
порівняли свого сусіда з козлом.
— І хто з них на мене скаржиться?
ПОГРАБУВАННЯ
Пограбовано квартиру депутата
Заклучнівської міської ради. Відпо-
відаючи на запитання журналістів,
депутат заявив: «У мене нічого не
вкрали. А от у дружини пошпили аж
три мілльйони доларів».
Почув і записав Віктор ПРИХОДЬКО.
м. Пирятин
Полтавської області.

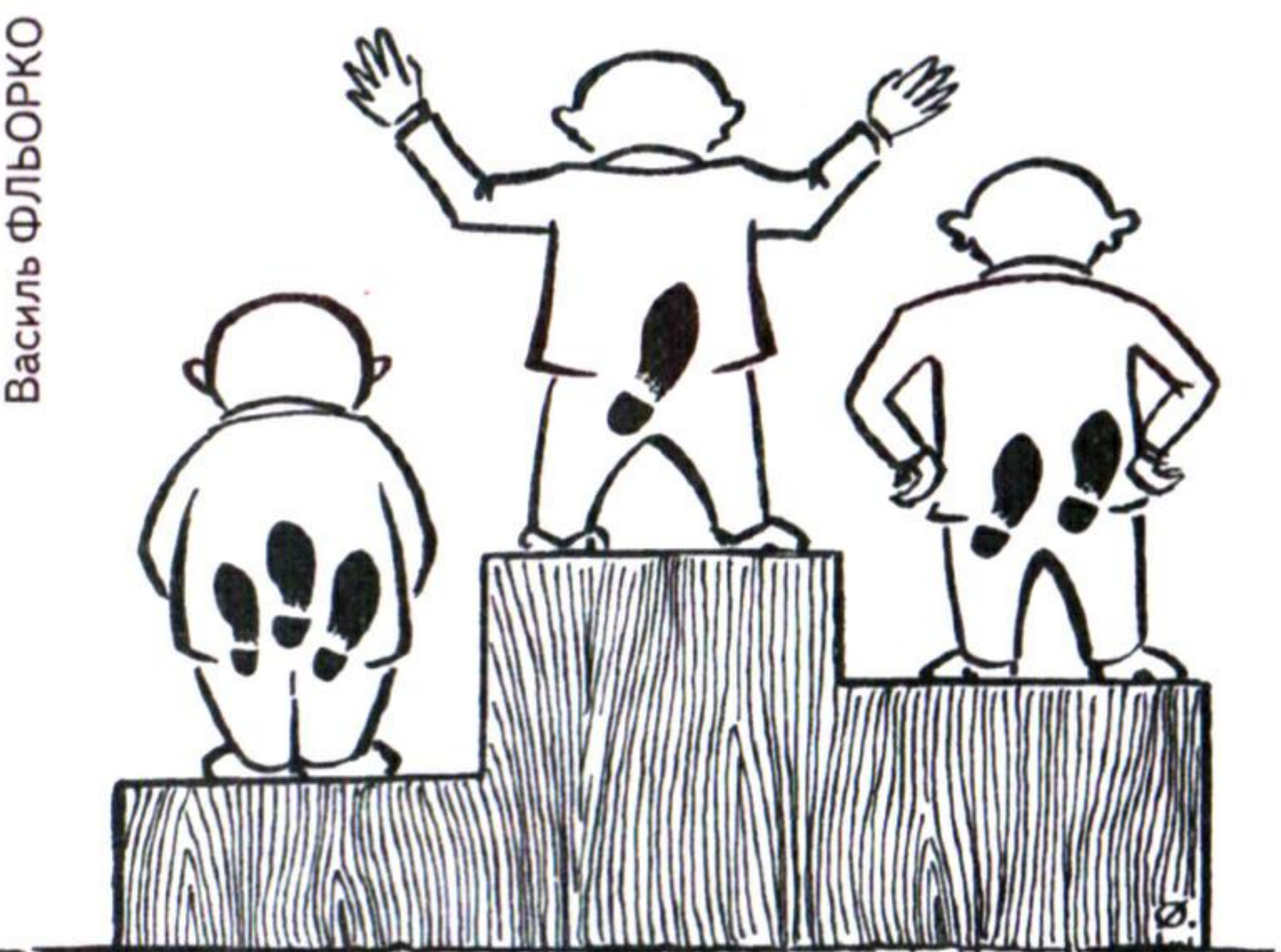
УСМІШКА
Сидять двоє п'яних на лавочці.
Набралися, як жаба мулу. Один
штовхає другого у бік:
— Так, Петре, усміхаємося,
усміхаємося.
— Чого?
— Он міліцейський «бобик»
їде...
Через хвилини десять:
— Досить усміхатися, ідіоте...
— Чому?
— Ми вже в «бобіку».
Почув і записав Михайло ДЖУРА.
м. Немирів
Вінницької області.

ФУТБОЛ

Стартове хвилювання у гравців нашої збірної з футболу зникає, як правило, після дев'яностої хвилини. А якщо суддя додає до основного часу хвилину-другу, то ще пізніше.

Надіслав Григорій БАТУРИН.

м. Борзна Чернігівської області.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Видать, нашому синочку дорога стелиться в депутаты. Бач, уже вмiє кнопку натискати.

✓ Де всі крадуть, там нема злодіїв. Є тільки безліч заздрісників, яким пощастило менше.

✓ На дідька Бузина на городі Шевченка?

КОРОТКО КАЖУЧИ

✓ Ми всі свині, бо ми — люди.

✓ Здоров'я все мен-

шає, а доступних жінок усе більшає.

✓ Питаннячко хабарника: «Ти дурний чи бідний?»

Валерій НІКОЛАШКО.
м. Дніпропетровськ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— У міськраді обіцяли культурне обслуговування населення!

Вітаємо

Дружній шарж Анатолія ВАСИЛЕНКА.

Відомого письменника-сатирика, лауреата премії ім. Остапа Вишні, заслуженого працівника культури України, відповідального секретаря «Перця» Дмитра МОЛЯКЕВИЧА з достославним 85-літтям! З роси і води Вам, вельмишановний Дмитре Панасовичу!

Про перісту корову

(Стара, але підновлена балада)

Було це давненько, панове... Але махнемо рукою на дати: гадаю, що зовсім було би не зле історіюку ту нагадати...

В одному районі, в хазяйстві одним... Упустимо точну адресу — в історії цій, що оце розповім, вона для нас — без інтересу.

Нас інше цікавить... Жила там собі звичайна періста корова. І вим'я, і роги були. Далебі, як мовив би критик,— типова.

Типова — од рогів і аж до хвоста! Але — прошу вірити на слово — хоч дивно воно, а корова ота доїлась чомусь не типово!..

Щодня директива з району летить — вже всіх не вмістити й на хурі! — нехайно, мовляв, зобов'язуєм вжити, щоб звіти були у ажурі.

На всеньку округу лунало-гуло: «Досягнем високих надоїв!» Але не доходив, неначе на зло, той заклик палкий до рябої.

Повісили навіть чудовий плакат — якраз перед нею, над ясла: «Удостапть країні дамо молока, сметани, і сир, і масла!»

Але, як казали, була то чудна, якась несвідома корова — ніяк не хотіла послухать вона розумного — мудрого! — слова.

Усе прикидали сюди і туди, за кожну посмикали дірку;

те вим'я скубли на усякі пади,
а толку — хоча б на копійку!..

Нарешті за діло взялися як слід —
Знайшли наукову основу:
в тім штука, який до корови підхід,
в тім сінь,— як доїти корову!

Й зітхнули спокійно: «Теперички аж
усе — одним зробимо духом,
лиш вимені треба робити масаж
і чухать перісту за вухом!..»
Але (чому — Бог його знає)
це — геть на рябу не впливає.

І знову зібрались усі за столом,
й таку прийняли постанову:
«Не з лівого боку, як завше було,
а справа доїти корову».
Але (чому — хто його знає)
це теж на рябу не впливає.

І знову питання нагальне стоїть,
і знову збирають нараду.
Вирішують: «Треба корову доїти
не зліва, не справа, а — ззаду».
Але (чому — біс його знає)
і це на рябу не впливає.

«Нічого,— сказали,— час близько,
коли
прибавить вона молока ще:
корови, як вчені оце довели,
під музику дояться краще».
Але (чому — дідько те знає)
і з музики толку немає.

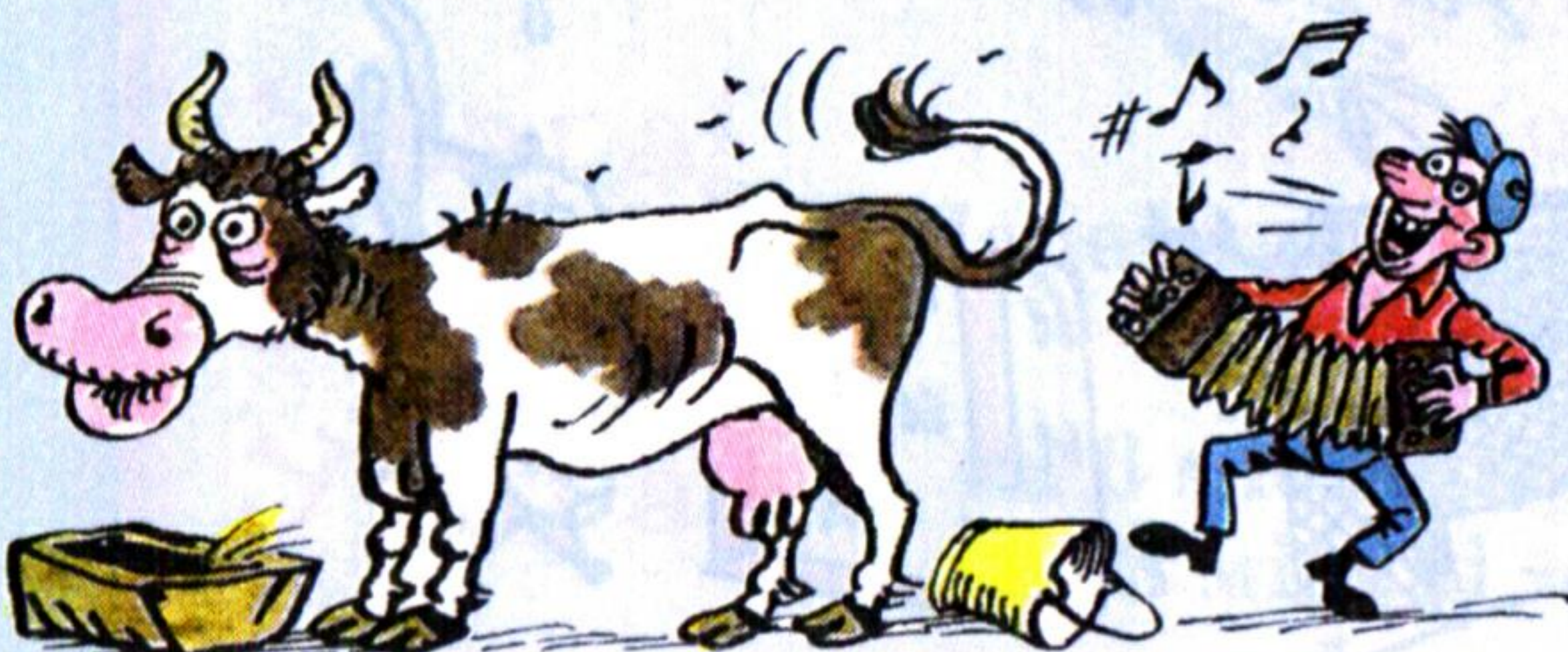
Од сили — півлітра дає на добу...
І знову дійшло до наради.
Зійшлися на тому, що треба рябу
виводити на променади.
Але (чому — кат його знає)
ніщо на рябу не впливає!..

Я знаю, шановні, давно вже пора
закінчувать нашу бападу,
та — знову заводиться пісня стара:
збирають чергову нараду;
говорять, як виправить звіти,
як ліпше корову доїти,
як вим'ячко їй розтирати,
які ще повісить плакати,
чи вальси їй грать, чи сонати,
чи ввечері краще, чи зранку
виводити на прогулянку...
Та тільки не згадують знову,
що треба й кормити корову...

А час не стоїть... Проминули літа,
уже й переміни настали:
уже окопіла корова ота,
хазяйство оте — розікрапи...
А далі?..
А далі пішло: без кінця —
розмови, промови, намови...

Ото й пригадалась історійка ця
рябої корови.

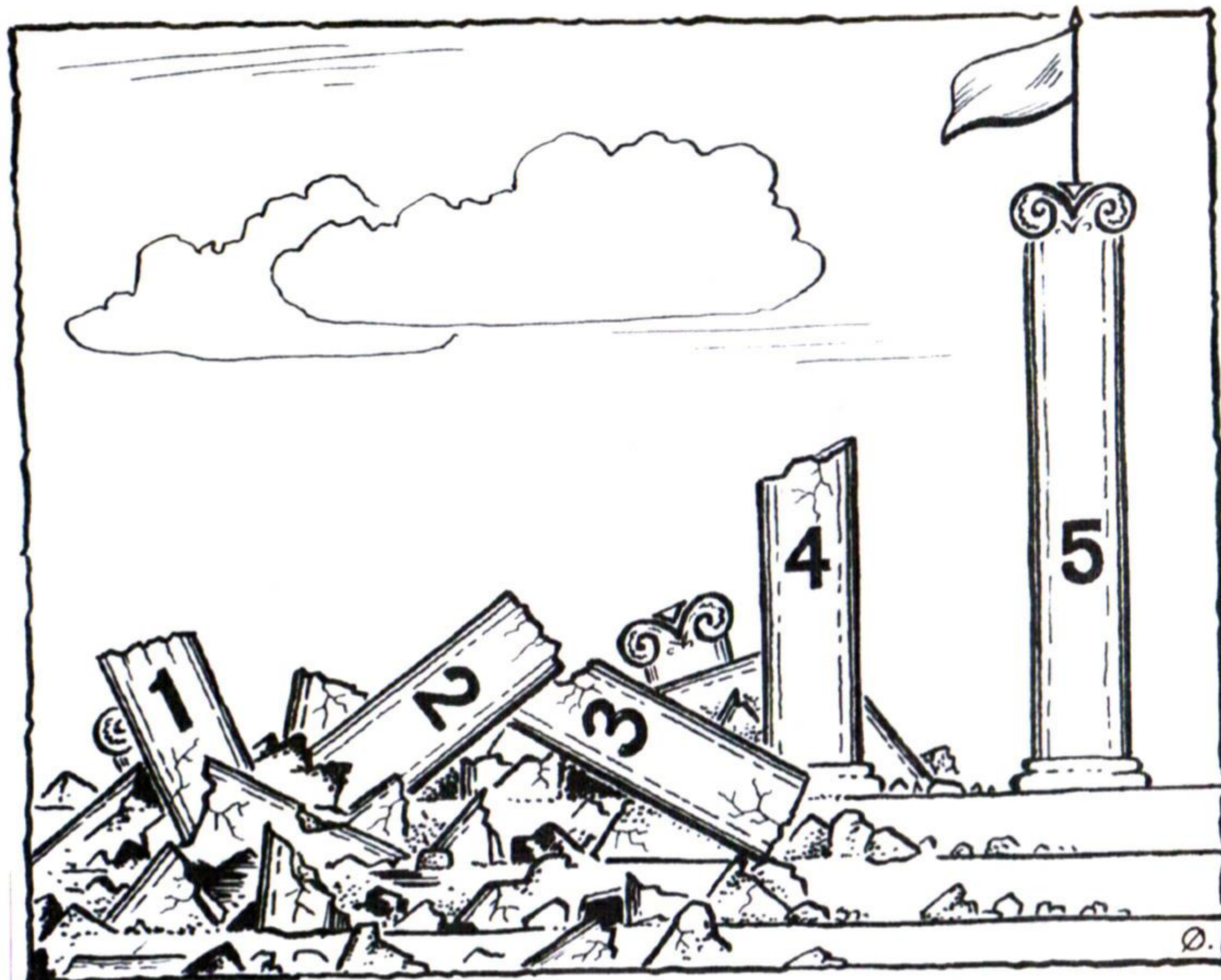
Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Данило КУЗНЕЦОВ

Василь ФЛЬОРКО

Описки
самописки

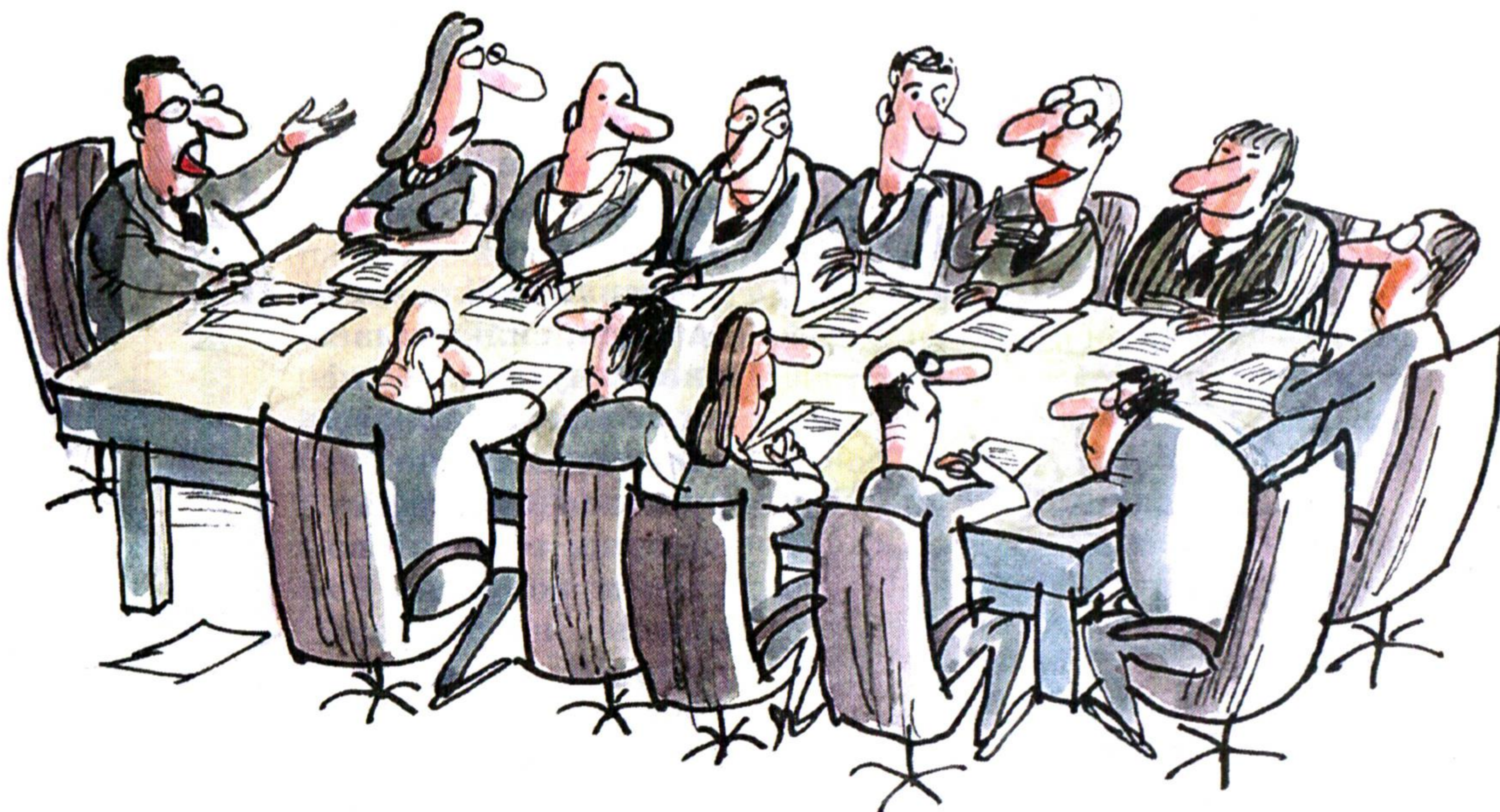
ДОСТАЙНЕ ЖИТТЯ

ТРІУМФАЛЬНА ЧАРКА

Анатолій ОБРИНЬБА.

с. Тури Решетилівського району на Полтавщині

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Хто за те, щоб покласти край корупції? О, Бобряк і Кондубас проти. Чому?
— Є поважні причини. Я ще хатинку не добудував, а Кондубас яхту купує.

КОМПОЗИЦІЯ — думка командира.
КУРЯТИНА — тютюнові вироби.
МАСАЖ — важкий предмет.
РУШНИК — власник рушниць.

Андрій КОРЧИНСЬКИЙ.

м. Кодима
на Одещині.

БУЗИНА — сестра бузку.

ВАРЕНИК — електрозварник.

ДРІБНИЦЯ — задача на дробі.

ЗАГУБИТИ — сховати за губу.

КАТЮГА — зимова дорога.

КРАЛЯ — злодійка.

ОРАТОР — тракторист.

ПАНТАЛОНИ — талони для пана.

ПРИЙМАК — заготівельник.

ФОРМАЛІН — педант.

Валентин БУЛАШЕНКО.

м. Чернігів.

ПЕРЧЕННЯ

Сторінка
для дітей

Скоромовка

ДВА СНИ

Хвалився уранці тато Слон:
– Мені приснивсь великий сон.
Зітхнуло тихо слоненя:
– Мені ж маленьке соненя.
Слониха-мати помирила –
Сни додала і поділила.

Аркадій МУЗИЧУК.

На сучасний лад

У п'ятикласника Максима є прабабуся. Вона за давньою звичкою полюбляє штопати усім шкарпетки. Для онука це заняття – дивина, тому він сприймає його на сучасний лад: «Бабуся старша займається штопінгом».

Валентин ШУЛЬГА.

ЮРКОВА БІГЛА

Добре б рано-вранці
Стати на зарядку.
Та в Юрковім ранці
Щось нема порядку.

Ніколи хлоп'яті
Розім'яти плечі –
Зранку він по хаті
Скрізь шукає речі.

Під столом хапає
Зошита і книжку.
Ручки десь немає?...
Ось вона – під ліжком.

Олівець і гумка
Зовсім десь пропали.
Може, мамі в сумку
Випадково впали?

Бідолаха сісти
Не встига до столу,
Ніколи поїсти –
Бігти час до школи.

Де вже ту зарядку
Ще робити вранці,
Як нема порядку
У Юрковім ранці!

Віолетта ДВОРЕЦЬКА.
м. Київ.

Голодна лисиця бігла попід лісом, задерши морду. Задивилась на ворон, зазівалась і полетіла в яму. Яма була глибока, викопана мисливцями, щоб зловити яку-небудь звірюку.

Лисиця гиніла в ямі голодна, силкувалась виплигнути і – ніяк не могла. Аж десь отак, у полудню пору, козел ішов до лісу, задерши голову; хвостиком ворухив, борідкою потрушував, головою покинував. Став над ямою.

Побачила лисиця козла, почала його улещувати: «Гей, земляче! Чого ти там у спеку тиняєшся? Іди до мене в холодочок». – «Не хочу, там сиро; я краще піду в ліс, там, може, собі водиці надибаю, а то душа горить, пити хочеться». – «Ех ти, дурень кудлатий, де ж ти там воду знайдеш? Та наві-

що й шукать, коли ось у мене під ногами є чиста холодна вода. Плигай сюди, тут прохолодно, не душно, свіжа водиця... А

ти там моришся, печешся на сонці».

Козел послухався, плигнув до лисиці в яму, аж бризки полетіли на всі боки. Лисицю замалим не задушив.

А вона йому: «Тихше, бородатий дурню, ти всю мене обляпав грязюкою!»

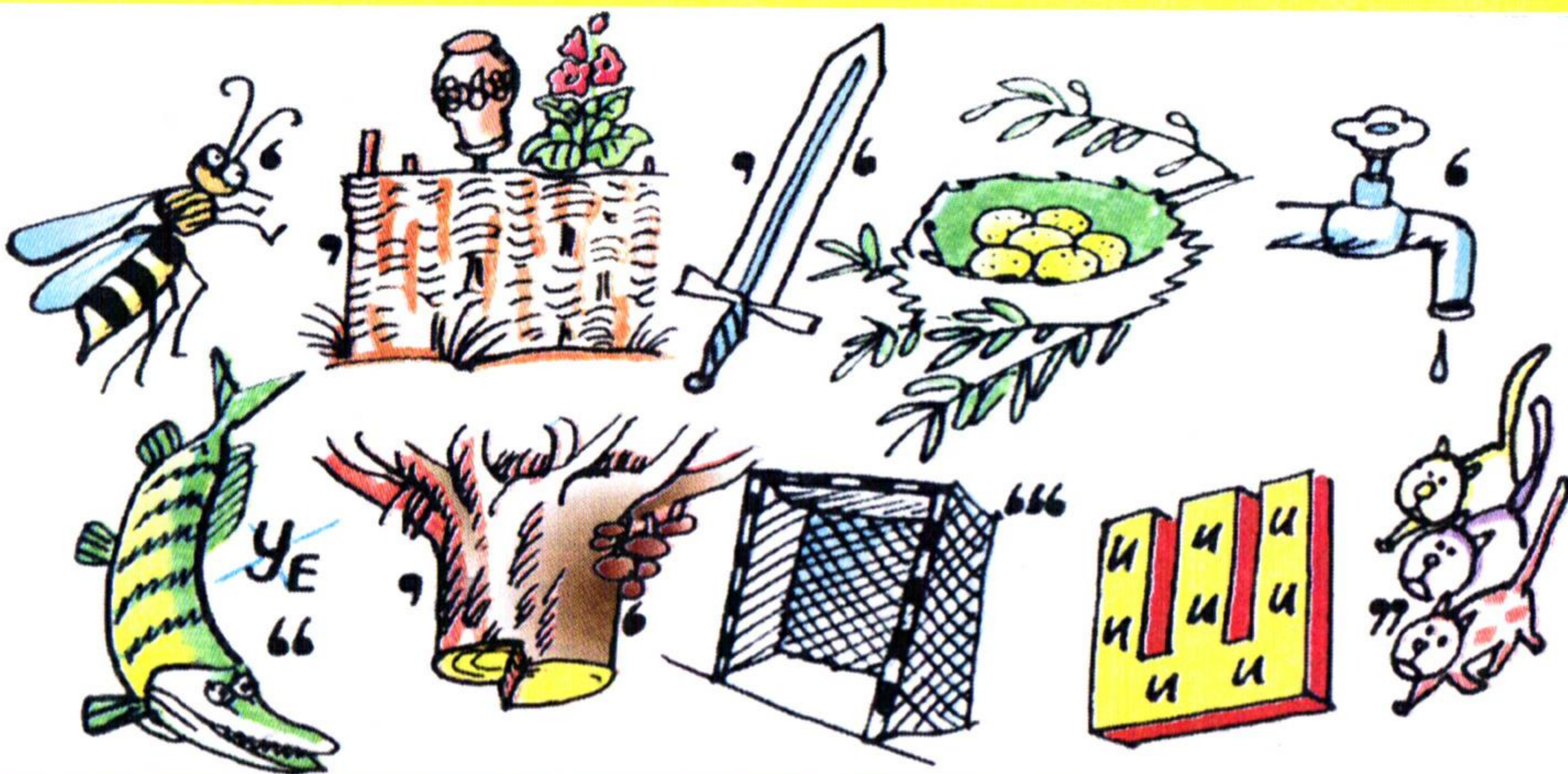
А сама тим часом, не довго думавши, плигнула козлові на спину, а зі спини на роги, і вистригнула з ями.

А козел зостався у ямі і був там ще два дні, поки ненатрапили на нього пастухи і витягли звідти. Після того козел хоч і був козлом, але розуму трохи набрався. Принаймні, перед тим як кудись стрибнути, намагався подумати.

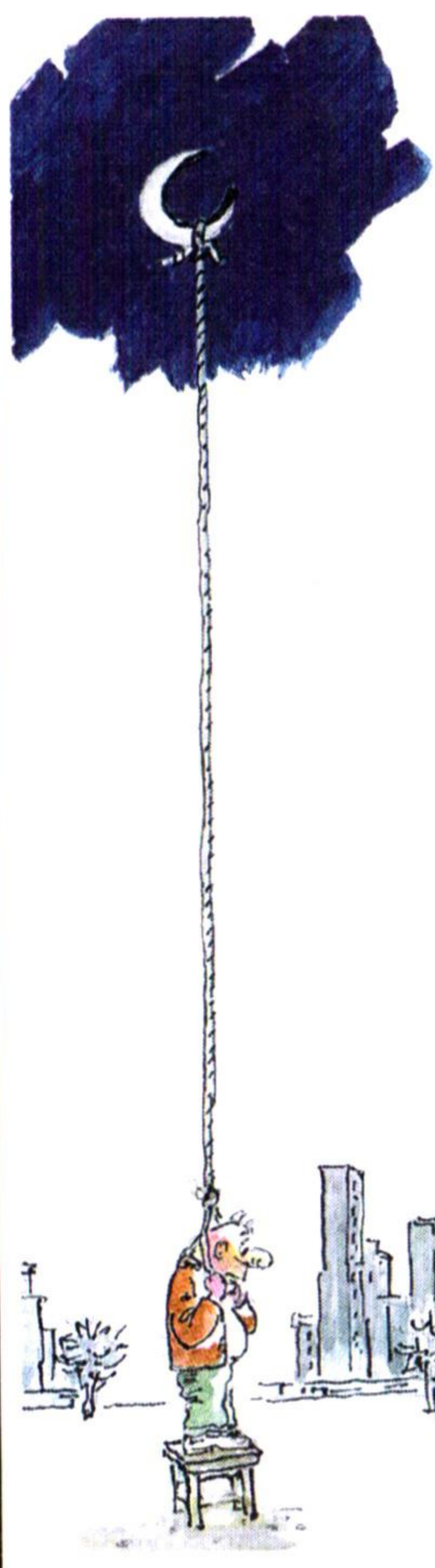
ЛИСИЦЯ І КОЗЕЛ

Українська народна казка

У цьому
РЕБУСІ
зашифровано колумбійське
народне прислів'я.

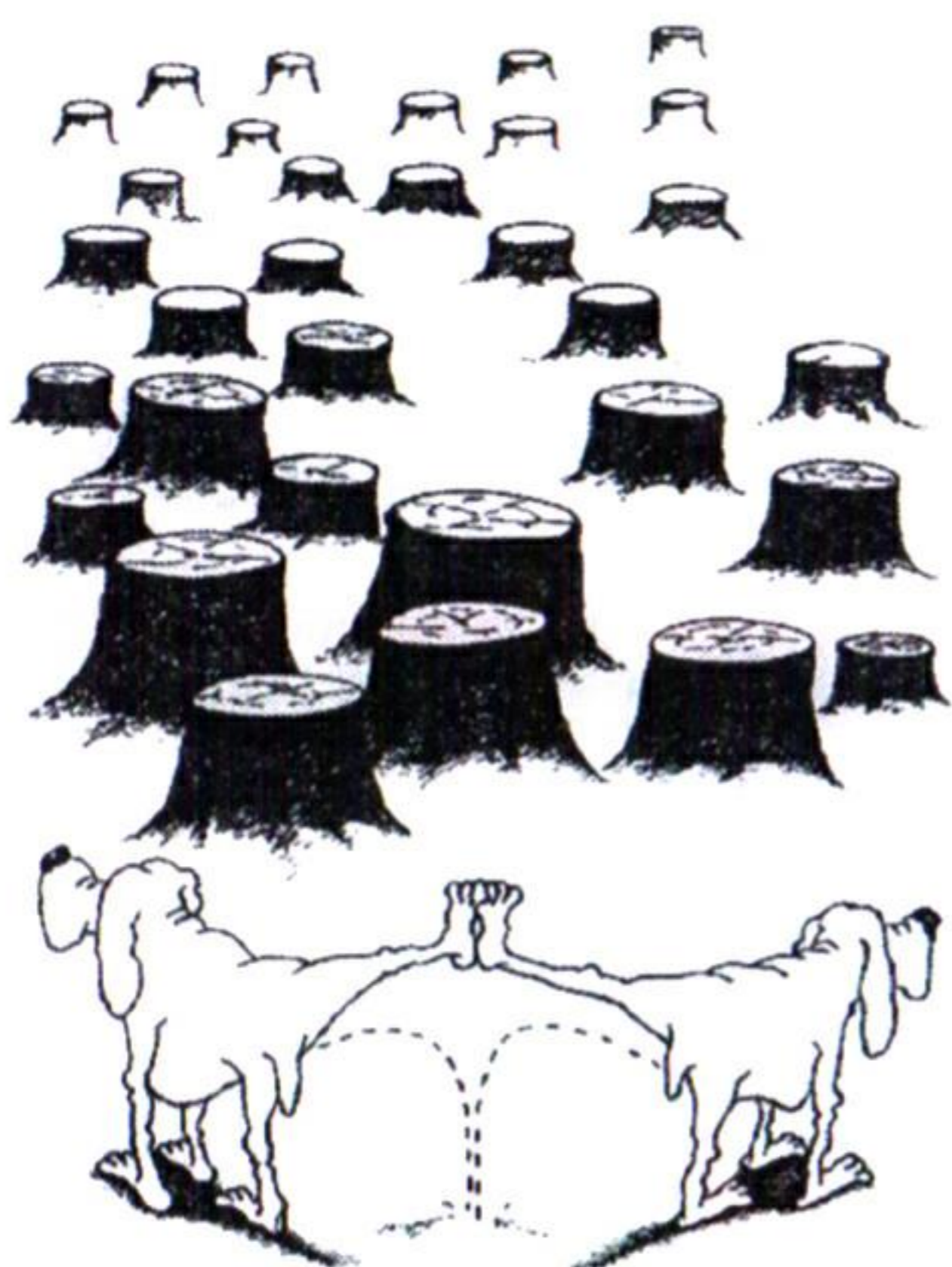

Володимир СОЛОМАСHENKO

ГОРНИЙ ГУМОР

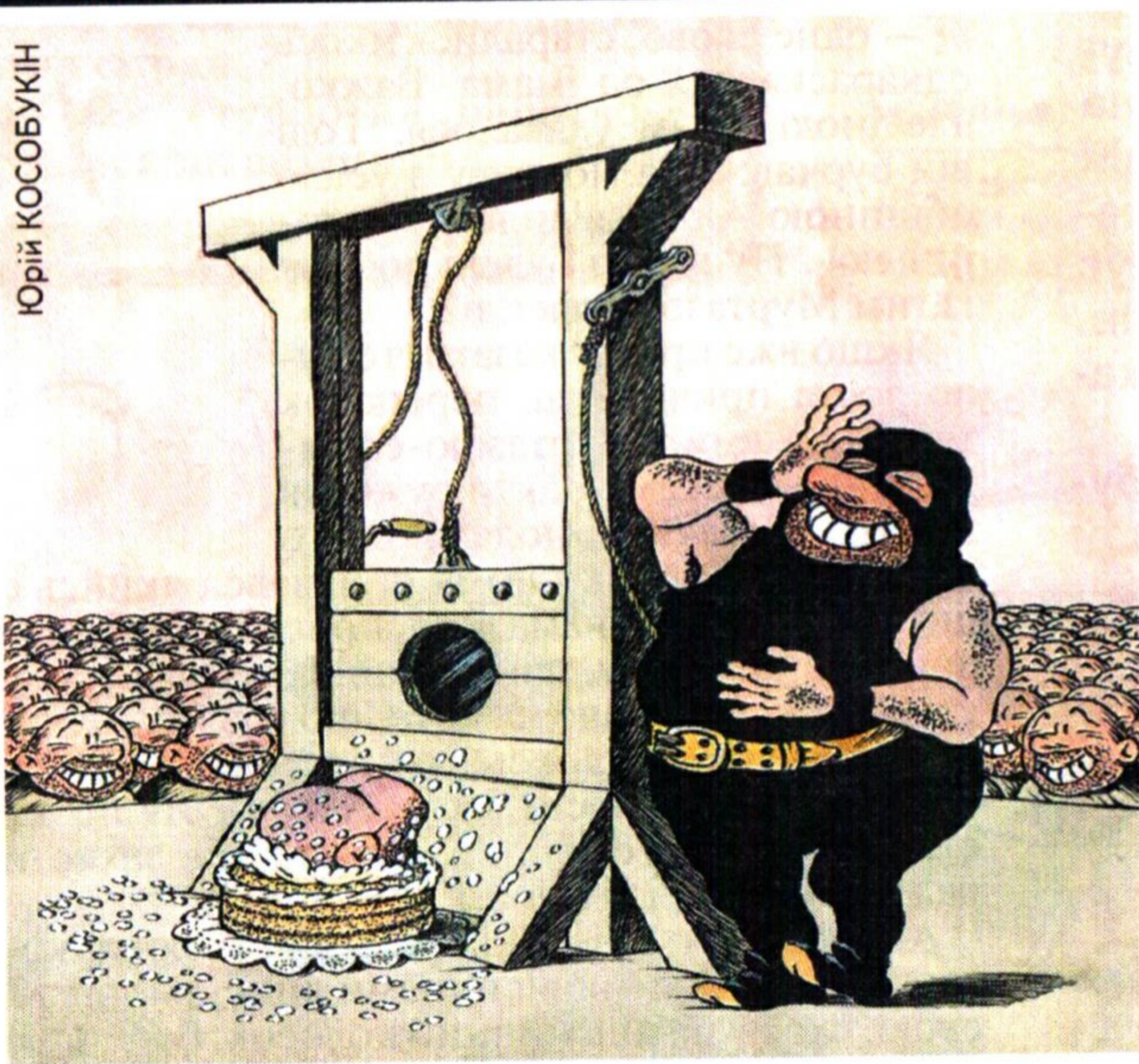
Олександр ДУБОВСЬКИЙ

Олександр КОСТЕНКО

Юрій КОСОБУКІН

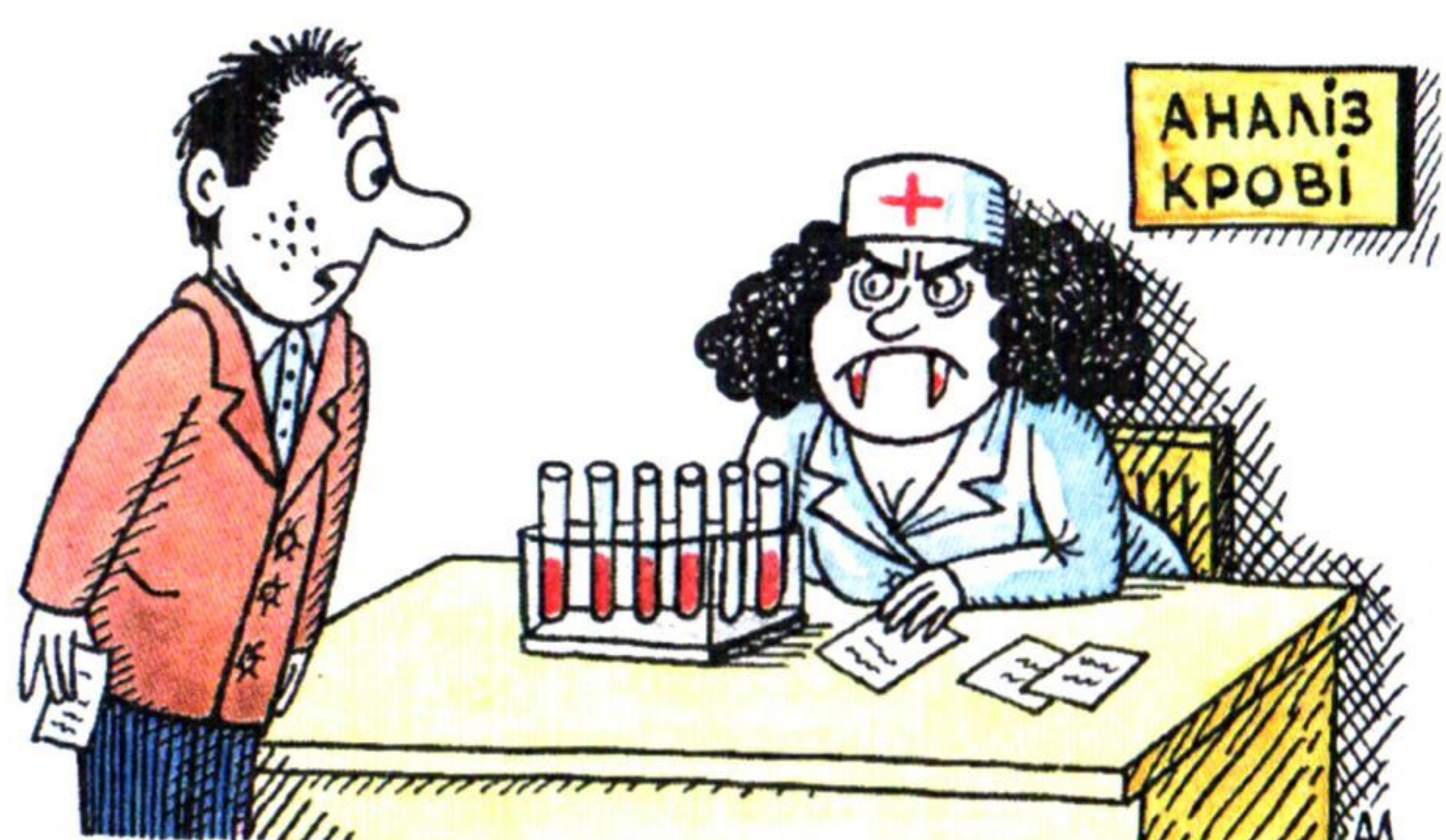

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— За життя він страждав на безсоння.

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

«Миколка з Петриком взяли за руки і дружно пішли в різні боки».

(Із шкільного твору).

«Фірмовий поїзд Київ-Харків. 45 років у дорозі».

(Реклама).

«Віддам кактус у добрі руки».

«Продам квартиру, підготовлену до своремонту».

(З оголошень).

Надіслав Василь МОМОТЮК.
с. Росошани на Буковині.

«Він витріщився на неї, хитро прирмуживши очі».

(Із учнівського твору).

«Не можу я в своїй вагітності звинуувачувати того дуба, під яким я завагітніла».

(Зі свідчення).

Надіслав Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Заходить чоловік до кабінету якогось начальника, щоб той на його «папері» візу чи печатку поставив. А той керівник сидить за столом, який чомусь догори дригом до стелі приладнаний, і сидить поважно, хоча й до низу головою, на відвідувачів чекає. Ось таку карикатуру запропонував нам художник із Кривого Рога Анатолій Гайно. «І що усе це означає?» — запитали ми його. «А нехай читачі помізкують», — мовив Анатолій Євгенович.

Ми так і зробили — надрукували цю карикатуру у четвертому числі «Перця». А читачі, помізкувавши, придумали підписи і надіслали до редакції. А журі, помізкувавши, визначило з-поміж них переможців. Найважливішими, на його думку, були такі: Олексій МІЗУНЬ із смт Вигоди Долинсь-

кого району Івано-Франківської області — «Відвідувач розмірковує вголос: «Тепер хабара на стіл не покладеш...» Начальник: «А спробуйте підкинути його вгору, я зловлю...»; Петро КРАВЦІВ із смт Шевченкового на Полтавщині — «Директор цирку проводить прийом на роботу ілюзіоністів і фокусників.»; Дмитро КОБЗАР із м. Снігурівки на Миколаївщині — «Начальник: «У вас до мене якесь питання?» Відвідувач: «Та ось ваші підлеглі перевернули у мій справі усе з ніг на голову...»

Вітаємо!

Переможці отримають призи — книги сучасних українських гумористів з автографами авторів.

А тепер нове завдання: придумайте підпис до малюнка Кирила Володіна-Панченка.

ВДЯЧНІСТЬ

Одна жінка ділиться з другою:

— Я дуже вдячна Джоні за те, що він допоміг мені забути Стіва.

— А хто такий Стів?

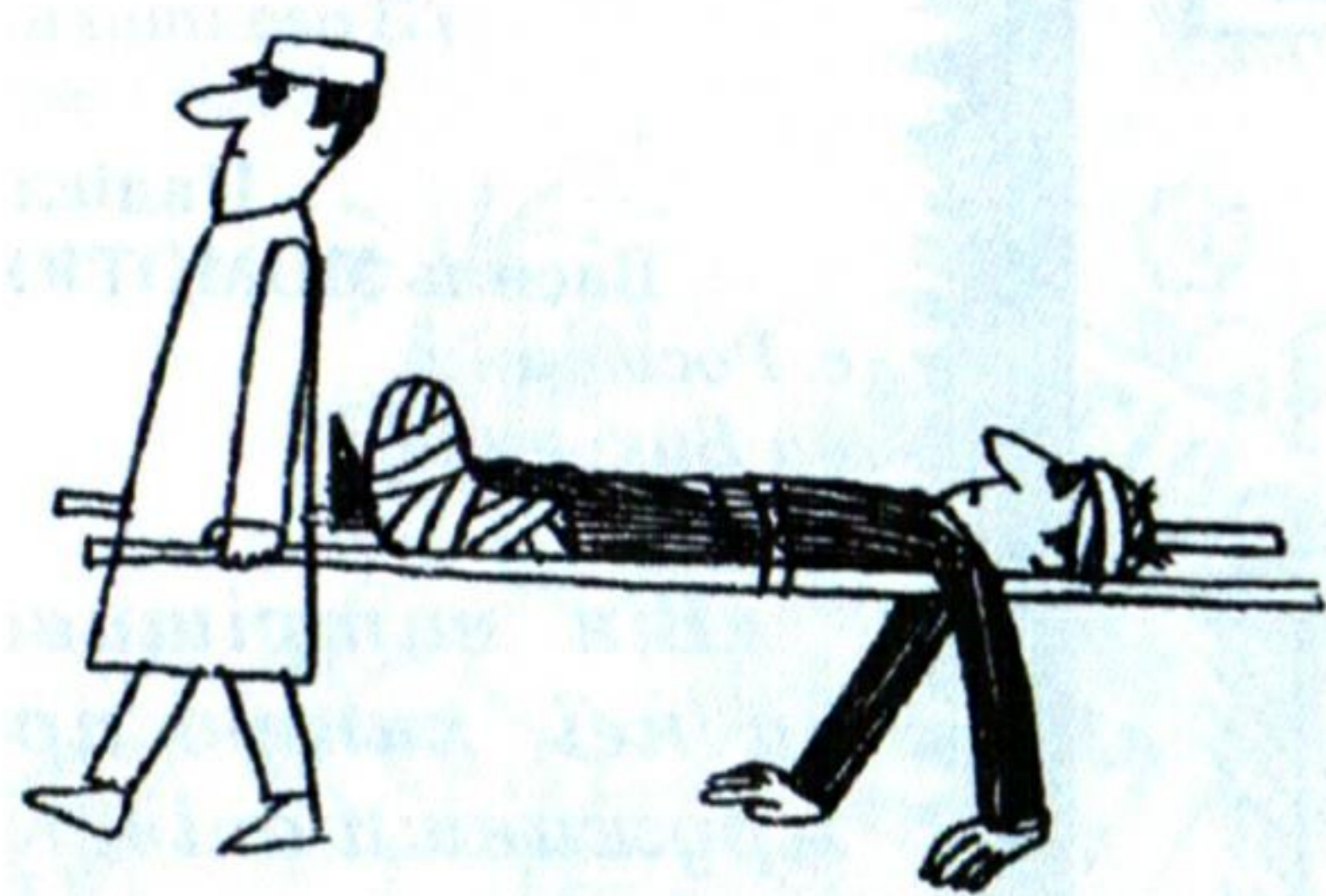
— Це той, що допоміг мені забути Майкла.

БЕЗВИХІДЬ

— Опинився у такій грошовій скруті, що допомогти могло б тільки одне — шлюб із мільйонеркою.

— Ну то підшукай таку та й одружися!

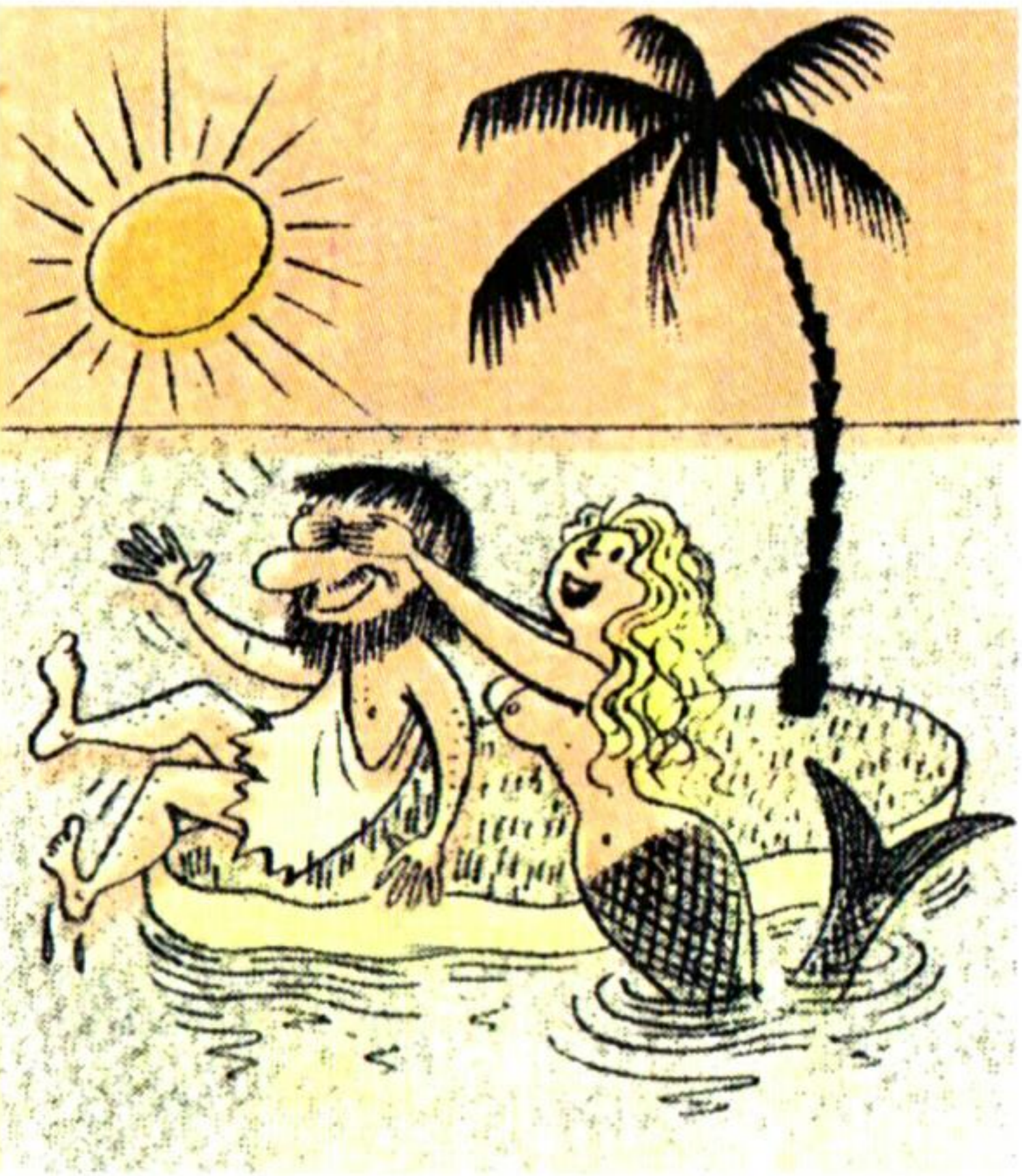
— Нічого не вийде. Дружина ніколи на таке не погодиться.

З НАДІЄЮ

Фаберже переходить вулицю, але якась машина збиває його з ніг. Водій виходить і, аби залагодити усе миром, пропонує потерпілому сто франків. Фаберже бере їх і цікавиться:

— А у завтра ви теж будете проїжджати тут у цей час?

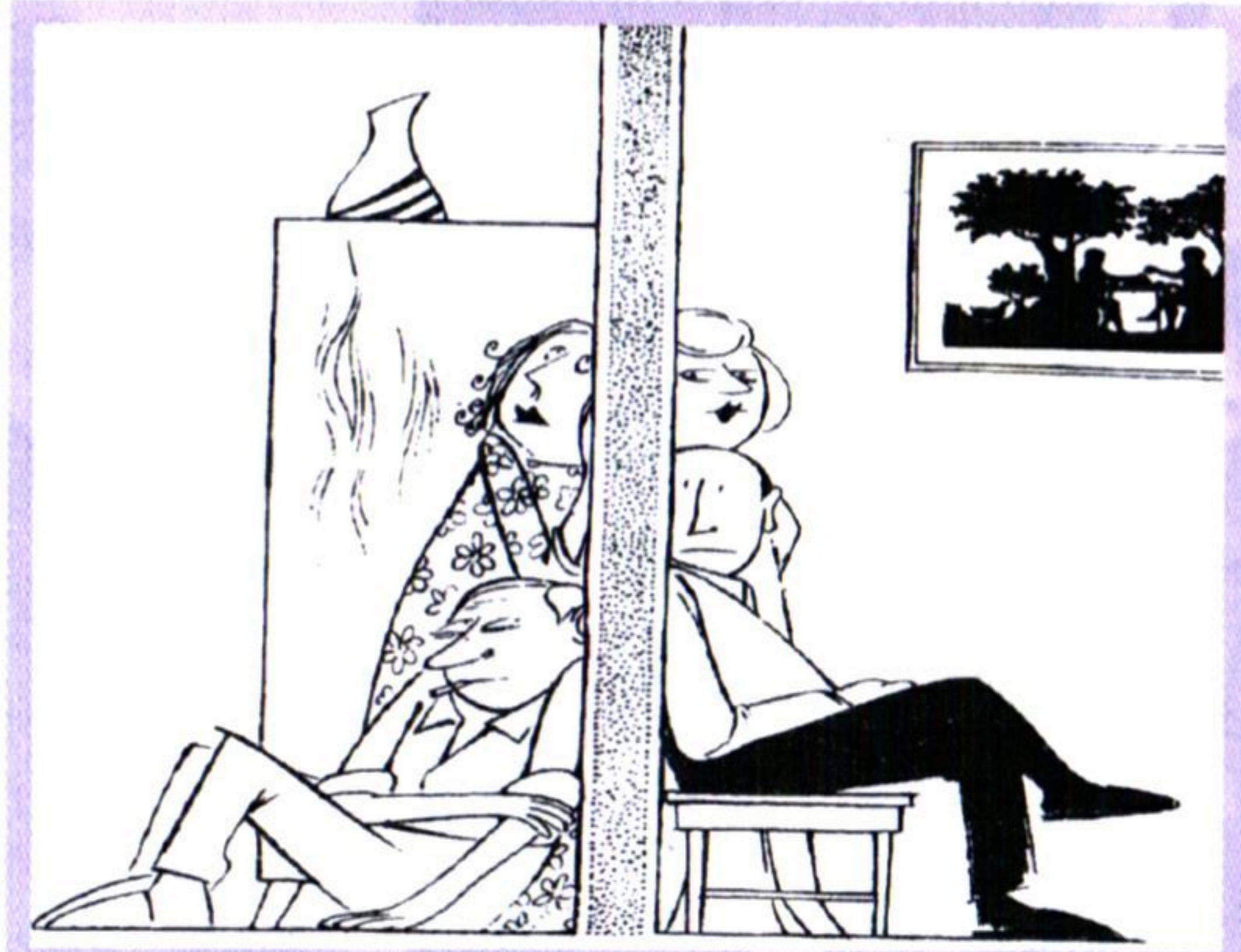
СУМНІВ

Гартвіг телефонує ветеринарному лікарю:

— Я оце послав до вас свою дружину із кішкою. Дайте їй якусь таку отруту, щоб не дуже мучилася.

— Та це не проблема, — заспокоює його лікар. — Але чи ви впевнені, що кішка сама зможе повернутися додому?

ІНОЗЕМНИЙ ГІМН

Муртаза-ефенді, старий сільський імам¹, відійшов у царство небесне. На його похороні селяни трохи поохали, у деякого навіть сльоза на очах блиснула — жаль усе-таки! Ідучи зі цвинтаря зітхали вільно, ніби їм важкий тягар із пліч звалився.

Ніхто не знав, скільки років, але іще при батьках тих селян, які тепер мали по п'ятдесят-шістдесят літ, Муртаза-ефенді уже був імамом у селі. Коротко кажучи — здавна. Тому й кожне його слово було законом: сказав — значить, сказав. Навіть високе міське начальство не дуже йому перечило...

Головною турботою Муртази-ефенді — навіть не турботою, а головною роботою, єдиним його заняттям, метою його життя — було: заставити селян молитися, творити намаз². Але чи ж можливе таке? Селянам і без того ніколи було вгору глянути. Щоб якось відмогтися від нього, вдавалися до усіляких хитрощів. Навіть творили намаз у полі, в саду, на винограднику, при водополюванні — одне слово, старалися якось одкараскатися од імама. Важко, але іноді це їм удавалося. Тоді він бурчав: «За молитву з усією общиною Аллах відплатить сторицею». Ну що ти будеш робити із тим Муртазою-ефенді?!

Якщо вже правду казати, то було доста причин для перепалок між селянами і Муртазою-ефенді. Він, скажемо так, кружеляв по селі, метляючи лапами свого джуппе³, і як тільки йому попадався якийсь селянин, що скрутив од намазу, — прискалював одне око, а друге, повне гніву, націлював на нещасну жертву. Накидався на неї, наче на kota, що розлив молоко:

— Реджапе, щось я сьогодні не бачив тебе на намазі? Слухай-но, ти зовсім забув Аллаха. Якщо завтра постанеш на тому світі, що скажеш? Як захистишся перед Мюнкіром і Некіром⁴?

Або, насупивши рідкі проскубані брови, кривив подзьобане великими віспинами лице, виставляв уперед свою, схожу на пшеничний колосок, борідку і починав бурчати:

— Слухай-но, Ідрисе, чому ти не прийшов на третій намаз? Чому не віддаєш боргу Господові? То ж не банківський борг!.. То божий борг, божий... Що ти потім скажеш янголам?

Господи, як нам набрид той імам... Усюди пхав свого носа — забороняв робити вино, втручався у шлюбні справи, якщо у когось було сорок кіз, то одну просто-таки викидав у нього з рук.

Отаким був покійний імам Муртаза-ефенді. Тож зрозуміло, чому селяни зітхнули вільно, коли він помер, і по його кончині довго не поспішали вибирати нового імама.

Коли вістка про смерть Муртази-ефенді вийшла за межі вілаєту⁵, на звільнене місце з'явилося стільки кандидатів, що просто-таки запрудили село. Врешті-решт настав час вибрати із них одного. Ну а ті, кому відмовлять, хай утішаються собі тим, що так довго пробули на утриманні села; селяни ж спекаються зайвої мороки.

Перші люди села, люди зі становищем, зустрілись і побесідували з кандидатами на імама. По тому відійшли під чинару і взялися радитися. Зупинилися на Ісмаїлові-ефенді. За їхнім твердженням то був гафіз⁶, знав і старе, і нове письмо — адже вчився у медресе⁷ та був одним із найстаранніших.

Ісмаїл-ефенді видавався поблажливим. Але вид мав дуже молодий — незважаючи на те, що майже тиждень не брився, оту пухнасту рослинність на його лиці важко було назвати бородою. Ну та коли село вибере Ісмаїла-ефенді, то цирюльник узагалі ніколи й не торкнеться до його лица...

Селяни вислухали умови Ісмаїла-ефенді: стільки-то мірок пшениці, стільки-то овочевого варення, стільки оливкової олії, — але перш ніж погодитися, намірилися викласти йому свої вимоги.

— Слухай-но, Смаїл-ефенді, — дуже невпевнено почав один із них, — ти сам дуже добре знаєш, що ми орендарі. З благовоління Аллаха ми цілий день на полі — чи то літо, чи то осінь... Виходимо рано-вранці, а повертаємося, коли вже темно.

Ісмаїл-ефенді згідливо кивав головою, як людина, що дуже добре все розуміє.

Другий селянин продовжив виступ свого колеги:

— Наші поля далеко від села... Не можемо ми приходити на другий і третій намаз... І, аби-сь ти знав...

Ісмаїл-ефенді знову згідливо кивнув головою.

Третій селянин продовжив недовговорене:

— Із поля приходимо зморені. А тут, бачиш, треба волів напоїти, овець; та за кінсьми наглядати, та соломі в оборі носити... Так що

не чекай нас на вечірній намаз.

Селяни з деяким острахом і занепокоєнням вдвигалися в обличчя Ісмаїла-ефенді, очікуючи, що він скаже. Але той не проявляв жодних ознак якоїсь недоброї вдачі і подав знак рукою: прийнято, прийнято...

Четвертий селянин, боячись, що може пропустити щасливий випадок, коли піддатливий імам з усім погоджується, набрався духу, — як то мовиться: «Зараз, або ніколи!», — і вальнув:

— А на нічному намазі сон нас просто-таки валить — такі зморені.

І тут, аби застерегтися од небажаної відмови Ісмаїла-ефенді, раптом усі водно закричали:

— А на вранішній намаз, Смаїл-ефенді, ми, бач, із превеликим задоволенням.

Серця їх завмерли: «Невже Ісмаїл-ефенді не погодиться на імамство?» А кандидат на нового імама трохи повагався — сказати їм чи не сказати, — потім іще трохи помовчав — і відрубав:

— Вибачте, але я не звик рано вставати!

Обличчя селян розпливлися в широкіх усмішках. Чого б то їм хмаритися! А далі, точнісінько, як ото баришники на базарі при купівлі якоїсь живності, один за одним узялися ляпати своїми по його долоні і довго трясти руку:

— Щоб ти живий та здоровий був, хай тебе ошасливить Аллах...

Переклад із турецької.

¹ Імам — духовний наставник у мусульман.

² Намаз — обрядова молитва з ритуальним обмиванням п'ять разів на день.

³ Джуппе — довге верхнє убрання священнослужителя.

⁴ Мюнкір і Некір — ангели смерті, що розпитують покійних.

⁵ Вілаєт — адміністративно-територіальна одиниця в Туреччині.

⁶ Гафіз — людина, яка знає напам'ять весь Коран.

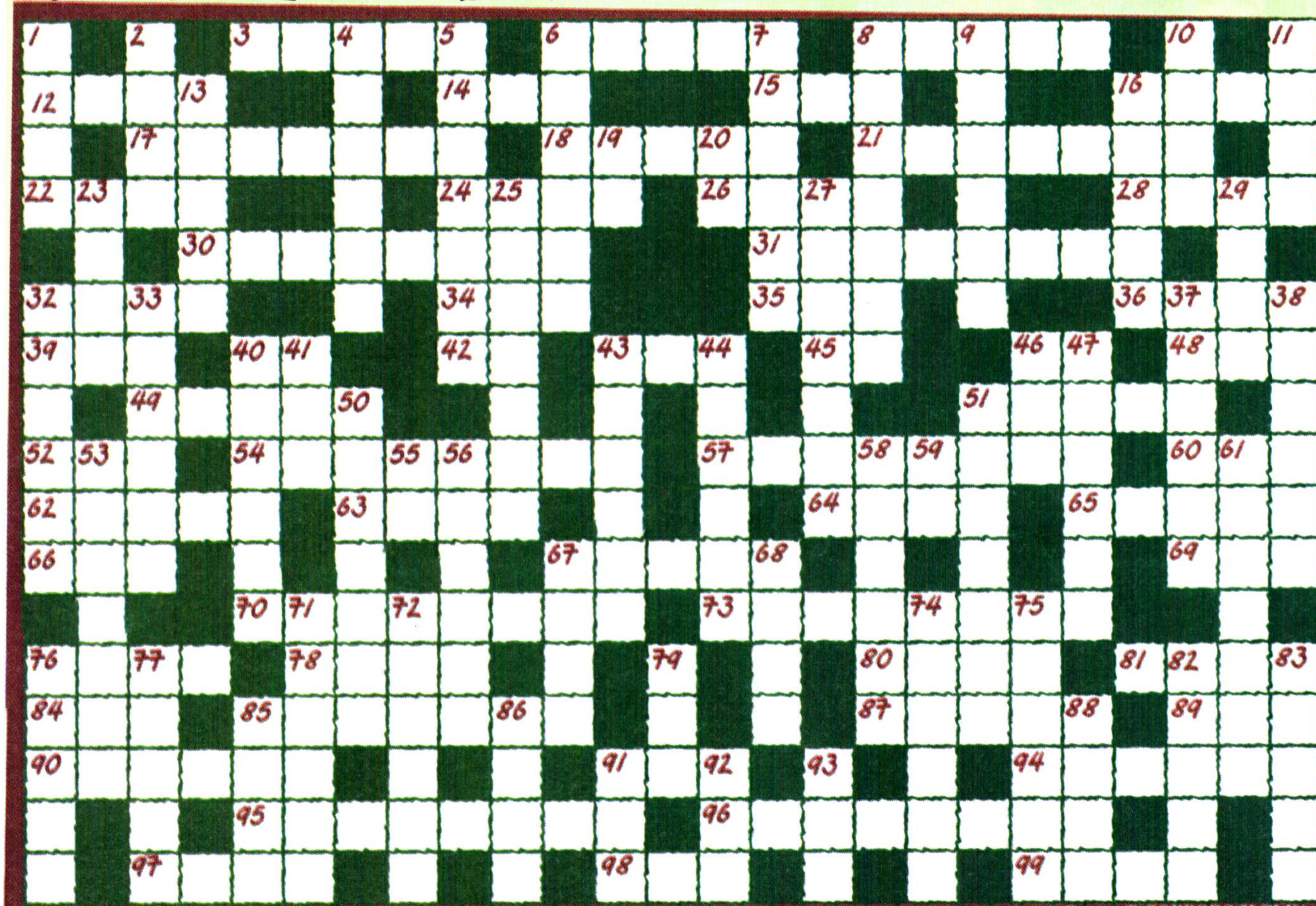
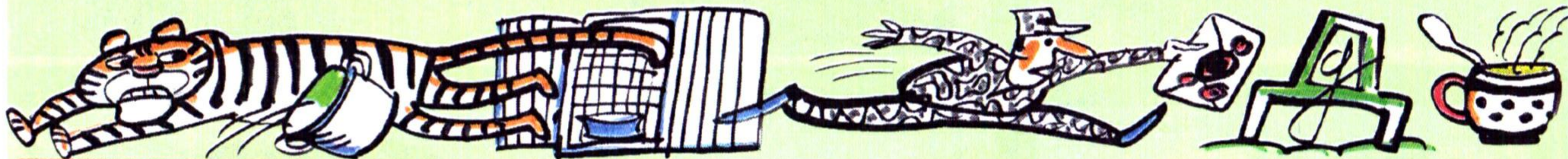
⁷ Медресе — релігійна школа.

КРОСВОРД КРОСВОРД КРОСВОРД КРОСВОРД КРОСВОРД КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 3. Український народний танець. 6. Базар. 8. Конверт із офіційним листом. 12. Шанець. 14. ...-де-Жанейро. 15. Старовинна назва рубіна чи смарагда. 16. Список. 17. Лікарські та декоративні квіти. 18. Жертва магії вуду. 21. Люди протилежних поглядів (переносно). 22. «... Петра Великого». 24. Символ святості у християнському мистецтві. 26. Один із головних богів у давньоєгипетській релігії. 28. Родичка верблюда. 30. Поема Тараса Шевченка. 31. Хибність, відхилення від істини. 32. Географічна карта. 34. Виробничий підрозділ заводу чи фабрики. 35. Єгипетський бог Місяця. 36. Напій, уперше запро-

понований віденцям українським козаком Юрієм Кульчицьким у 1684 році. 39. «Чорні брови, карії ...». 40. Контрольний пункт. 42. Глибока видовжена западина. 43. Американський поліцейський. 45. Бог Сонця. 46. Засновник детективного жанру, письменник Едгар Аллан... . 48. Едем. 49. Позумент. 51. Поховальне убрання з білої тканини. 52. Шум і 54. Філософська течія, що протистойть матеріалізму. 57. Сорт хліба. 60. Ритмічний наголос у вірші. 62. Поворот навколо осі. 63. Об'єднання, союз держав. 64. Місто, в якому — Тадж-Махал. 65. Солодкий харчовий продукт. 66. Жир. 67. Життєвий уклад. 69. Довгохвостий

папуга. 70. Смажена страва з яловичини. 73. Здатність розмножуватися на стадії личинки. 76. Відхилення курсу грошових знаків від номінальної вартості. 78. Представник тюркського племені, відомого під літописною назвою «обри». 80. Таврида. 81. Нагорода переможцю конкурсу. 84. Кошеня з собачим ім'ям (герой мультфільму). 85. Провінція на півдні Франції. 87. Зневажливе прізвисько п'яниці. 89. Співачка ... Лорак. 90. Метод дослідження. 91. Штат США. 94. Одяг, честь якого — бережуть. 95. Адвокат. 96. Переказування змісту твору своїми словами. 97. ... Франко. 98. «... пан, ... пропав». 99. Смутастий хазяїн джунглів.

Склали Г. ДОБРОВОЛЬСЬКА.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Монблан. 2. Територія з певними, властивими їй, ознаками. 4. Частина мови. 5. Колодязь. 6. Відстань між кінцями крил. 7. Режим погоди в даній місцевості. 8. Земля, Юпітер або Марс. 9. Чорноморська акула. 10. ... їде, за собою другу веде. 11. Пара павича. 13. Тека. 16. Житель Польщі. 19. Сибірська ріка. 20. Скорочене звертання онуків до бабусі. 23. Хапуга. 25. Її долають на початку і в кінці руху. 27. Захист. 29. Поліглот знає їх кілька. 32. Корінний мешканець Улан-Батора. 33. В уявленні

стародавніх греків — маленький житель далекого Півдня. 37. Лікарська багаторічна рослина. 38. Садова квітка. 40. Соловей у ній не співає. 41. Щоб пізнати людину, треба з нею з'їсти ... солі. 43. Узвар. 44. Ящірка, змія або черепаха. 46. Дрейфуюча морська крига. 47. Бурхливі оплески. 50. Відсутність знань. 51. Пастух коней. 53. Столиця Берега Слонової Кістки. 55. Марка літака. 56. Буква. 58. Листівка, агітаційний плакат. 59. Місто-держава в Месопотамії. 61. Плетені з лози кошики. 67. Ремінь, пасок. 68.

Перевірка. 71. Мінеральна вода з Кисловодська. 72. Слимак. 74. Компресорний спосіб видобування нафти. 75. Релігійно-політична влада на чолі з імамом. 76. Рослина — сировина для текіли. 77. Далекосхідні оселедці. 79. Зубів повен... 82. Радіолокатор. 83. Сонце. 85. Місто, ушановане своєю похилою вежею. 86. Жіноче ім'я. 88. Жаргонна назва взуття. 91. Вічнозелена рослина з Південної Америки. 92. Вулкан на Філіппінах. 93. Відомий український актор і режисер Пнат

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 5

Хуст, хустка, кашпо, шпон, нора, оракул, кулон, онук, укус, усміх, міхур, урок, окіст, істота, отаман, манго, готель, тельбух, бухта, табель, бельбас, басма, маневр, невроз, ознака, наказ, зоб, Об.

ВІДПОВІДІ НА РЕБУС, НАДРУКОВАНИЙ У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

Осине гніздо краще не ворухити.

ПЕРЕЦЬ № 6 (1622)

Головний редактор
Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія:
Анатолій ВАСИЛЕНКО,
Юрій ІЩЕНКО,
Олексій КОХАН
(головний художник),
Дмитро МОЛЯКЕВИЧ
(відповідальний секретар).

Засновник:
Державне видавництво
«Преса України».

Зареєстровано
Державним комітетом
телебачення
і радіомовлення України.
Свідоцтво КВ № 10334
від 30.08.2005 р.

Видавництво
«Преса України».

Редакція не завжди
поділяє думки автора.
Листи, рукописи, малюнки
не рецензуються
і не повертаються.
При передруку посилання
на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів!
Для своєчасного отримання
гонорару прохання разом із
творами надсилати копію
довідки про присвоєння
ідентифікаційного номера та
вказати дату народження
і домашню адресу.

Здано до набору 03.06.2011.
Підписано до друку
21.06.2011.
Формат 70х108/8.
Папір офсетний № 1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 8200 прим.
Зам. 0110106.
Ціна договірна.

Видається
з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

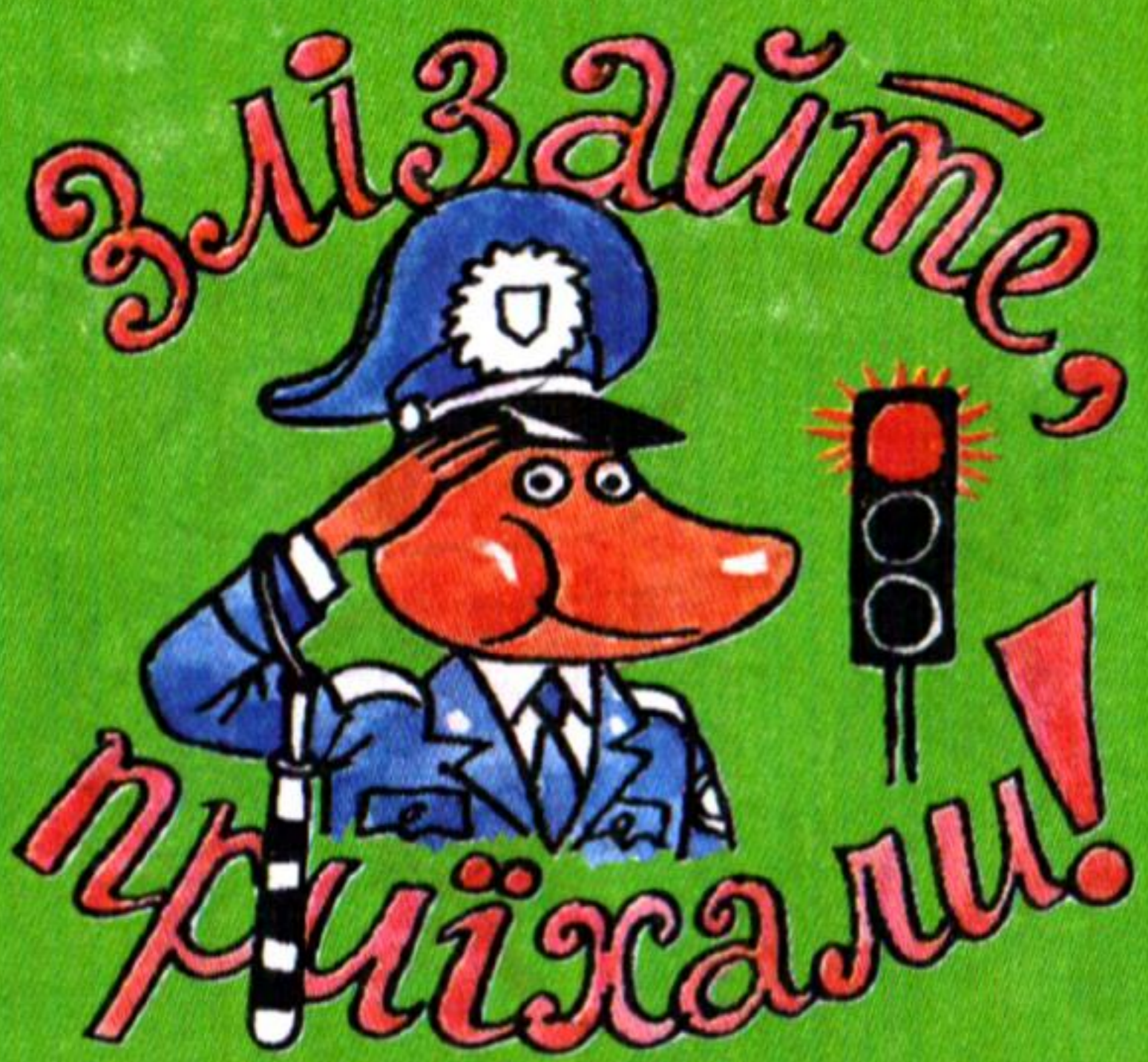
Телефони:
приймальні 454-82-14,
факс 234-35-82,
художнього відділу
454-81-24.

З питань реклами
і розповсюдження журналу
звертатися за телефоном:
454-81-13.

Internet: <http://uamedia.visti.net/perez/>

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво
«Преса України»,
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

В'ячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

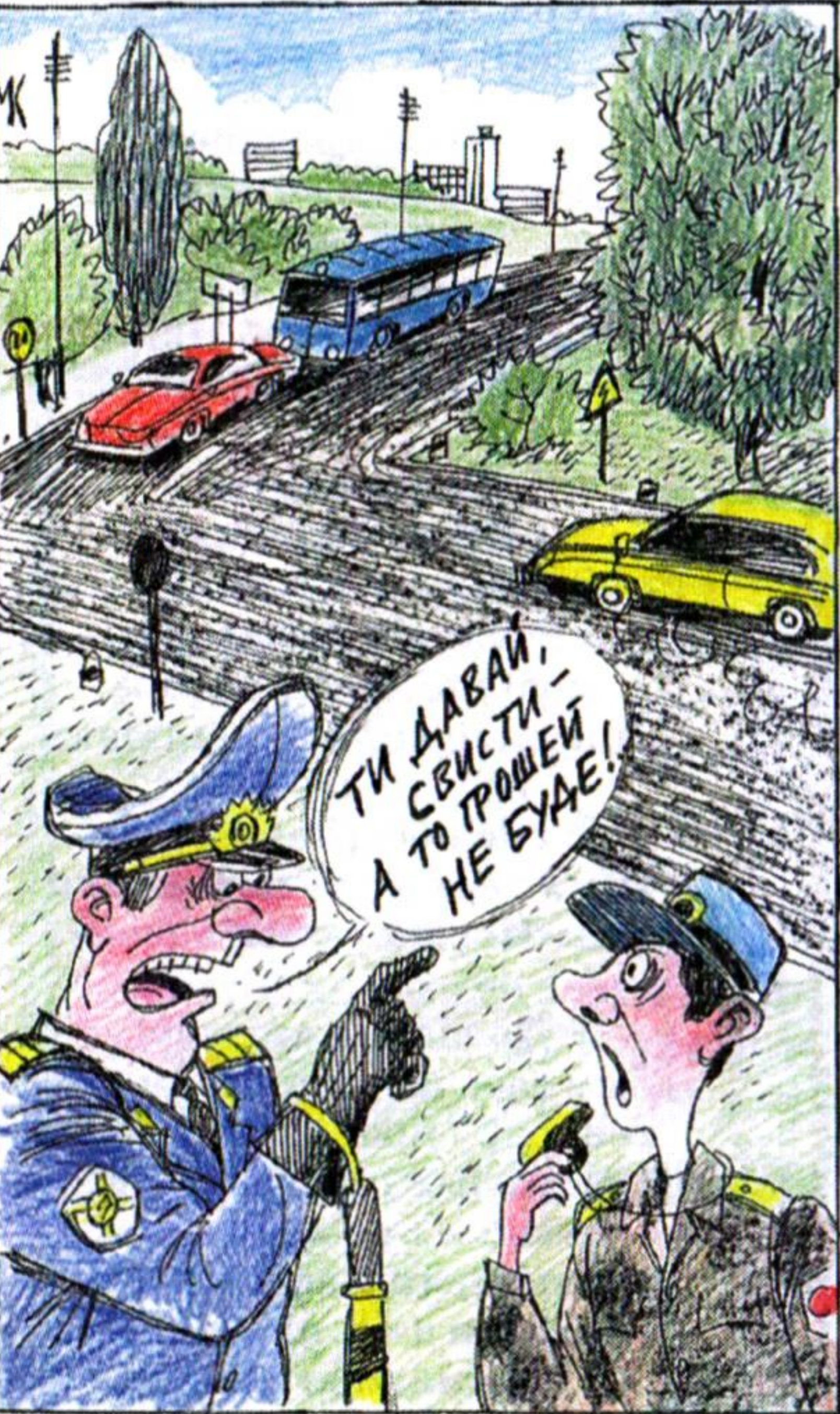

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Анатолій ГАЙНО

Микола КАПУСТА

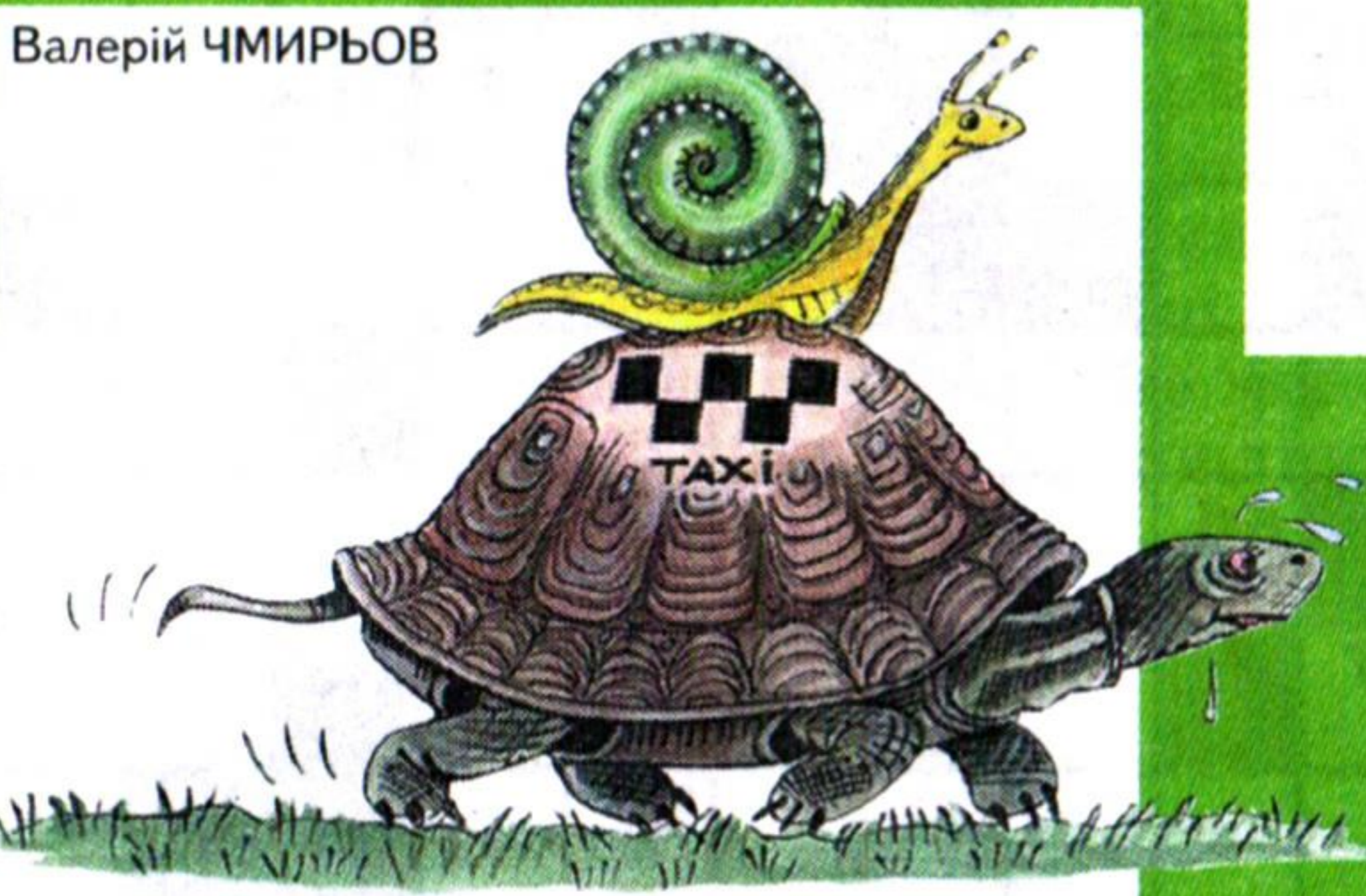
Віктор ПОПОВ

Валерій ЧМИРЬОВ

Валерій ЧМИРЬОВ

Данило КУЗНЕЦОВ

Анатолій ГАЙНО

— Універсальний, економний транспорт, працює за рахунок біоенергетики, прохідність — сто відсотків!

Олег ГУЦОЛ

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬЮГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.
БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!